

BREZJE

KRALJICA SLOVENIJE
prosi za nas!

MARIJA POMAGAJ, Odrešenikova in naša mati, ti znamenje upanja in tolažba potujočemu božjemu ljudstvu! — Skozi vso našo zgodovino smo čutili tvojo materinsko roko. Od nekdanj te je naše slovensko ljudstvo častilo kot Pomočnico kristjanov ter se v miru in vojni z zaupanjem zatekalo k tebi. — Priporočamo ti danes sebe, naše družine, naše rojake širom po svetu, našo Cerkev in našo domovino. Pomagaj nam, da bi postali kras slovenskega naroda in neutrudni delavci za pravičnost, mir in ljubezen v svetu. — MARIJA POMAGAJ, ostani z nami in prosi za nas! Amen.

Pokojni škof LENIČ

THOUGHTS
LETO-YEAR 40

MAJ
1991

misli 40 LET

Naslovna slika: Številne stopnice na Blejskem otoku nas vodijo k Mariji: božja pot je končno vrnjena Cerкви.

+ + +

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

VEČKRAT sem že slišal, kako so tile kratki uvodniki zanimivi. Pa moram priznati, da navadno ne vem, kaj bi napisal, ko sedem za pisalni stroj. Potem naklepam tisto, kar mi najprej pride na pamet — no, mora že biti nekaj primernega, sicer bi mi ne prišlo na misel.

Danes bi se rad pobahal, da smo to leto vpisali že 22 novih naročnikov. A štejem le take, ki so že plačali prvo naročnino. Celó iz dežele pod Triglavom sem dobil nekaj prošnji, če bi jim začel pošiljati MISLI, za katere so zvedeli iz Riharjevega članka v Družini. Zakaj pa ne, saj je skoraj petdesetletna zima z zaprtimi mejami za "nevarne" MISLI minila. (Žal pa piha južni veter, ki se hoče razbesneti v vihar, da bi uničil slovensko željo po samostojnosti, do katere ima sleherni narod pravico.)

Nekaterim ni všeč, da ne pošiljam potrdil za prejeto naročnino in darove. Ne veste, da še velika podjetja že dolgo ne pošiljajo potrdil, ker bi bilo z njimi preveč stroškov? Vnovčenje čeka oz. odračunanje vsote čeka na banki služi v dokaz, da je dolg poravnán. Pa naj bi revne MISLI plačevale poštino za potrdila? Koliko dolarjev bi šlo v nič... Sicer je malo takih, ki bi poslali samo naročnino — vsak dodatek za Bernardov tiskovni sklad pride v list in je naročniku v potrdilo, da je denar pošiljaka srečno v rokah uprave.

Naj dodam, da bi brez darov v tiskovni sklad MISLI ne izhajale več. Naročnina bi morala biti tako visoka, da bi se je mnogi ustrašili...

— Urednik in upravnik

misli

(THOUGHTS) — Religious and Cultural Monthly in Slovenian Language. — Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji. — Ustanovljen (Established) leta 1952. — Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. — Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji. — Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE

19 A'BECKETT ST., KEW, VIC. 3101 — Tel. (03)853 7787 — Poštni naslov: MISLI, P.O. BOX 197, KEW, VIC. 3101 — Naročnina za leto 1989 (Subscription) \$ 8.—, izven Avstralije (Overseas) \$ 18.—; letalsko s posebnim dogovorom. — Naročnina se plačuje vnaprej. — Poverjeništvó MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji. — Rokopisov ne vračamo. — Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema. — Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam. — Stava in priprava strani (Typing and lay out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 — Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056. Telephone: (03) 387 8488

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. je došel iz ZDA in je spet naprodaj. Žal je drugi del pošel in nove izdaje najbrž ne bo. — Izdal Slovenian Research Center of America — Cena 12.— dolarjev.

SLOVENSKO SLOVSTVO — BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) — A. L. Ceferin (ed.) — Cena 11.— dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI — SLOVENIAN FOLK SONGS — A. L. Ceferin (ed.) — Cena knjižice z audio - kaseto vred 6.— dolarjev.

ANGLEŠKO-SLOVENSKI in SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi, žepna izdaja. — Komac - Škrlič — Čakamo nove pošiljke.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE — Knjiga esejev Dr. Marka Kremžarja (Argentina) o preosnovi družbe. — Cena 10.— dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijoj in takoj po njej. Zares vredna branja. — Cena vsem trem delom skupaj 12.— dolarjev. Čakamo nove pošiljke.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. — Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh zajetnih knjig skupaj je 40.— dolarjev. (Posamezne knjige: 7.—, 9.— in zadnja 28.— dolarjev.)

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSKEM, I. del. — Odlična študija razvoja dogodkov 1941 — 1945 v Sloveniji. Spisal Stanek Kos, izdala Samozalozba v Rimu. Cena 13.— dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstljaja. Cena 2.— dolarja.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO — Izjave prič o teharjskih dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. — Cena 2.— dolarja.

V ROGU LEŽIMO POBITI — Opisuje Tomač Kovač, priča pokola tisočev po končani revoluciji leta 1945. — Cena 2.— dolarja.

PISMA MRTVEMU BRATU (cena 12.— dol.), topli spomini na brata; **PRED VRATI PEKLA** (cena 8.— dol.), o zaporih po vojni - F. Sodja CM

VOJNA IN REVOLUCIJA — Roman Franka Blkviča na 708 straneh je izšel v Argentini — Cena broširani knjigi je 15.— dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA — Avtobiografska razmisljanja je zapisal Lev Detela, Avstrija. Knjiga je izšla v Argentini — Cena 13.— dolarjev.

CERRO SHAIHUEQUE — Pisatelj je naš argentinski planinec Vojko Arko in to ni njegova prva knjiga o gorah. — Cena 10.— dolarjev.

božje

misli

in
človeške

Leto

40

Št.

5

MAJ 1991

Molitev v maju

- Iz "Božje besede" - stran 97

Naša sedanost - misli ob Mariji

- škof F. Kramberger - stran 98

Ob 40-letnici . . . - stran 98

Srečanje vredno omembe in

pismo avstralskemu predsedniku

- Fredi Brežnik/Marjan Kovač

- stran 99

Spremembe in mi

- A. F., Argentina - stran 101

Z Marijo v mesecu maju

- Tone Zrnc CM

v "Božji Besedi" - stran 102

Mati ne pozabi . . . - stran 103

Slovenščina na univerzi

- A. L. Ceferin - stran 104

Marija od Nove Štife

- P. Niko - stran 105

Pokojni Anici Srnc v spomin

- A. L. Ceferin - stran 107

Središče svete Družine, Adelaide

- P. Janez - stran 109

Izpod Triglava - stran 110

Sveto pismo - odlomek meseca

Pošlji svojega Duha

- P. Niko - stran 112

Središče svetega Rafaela, Sydney

- P. Valerijan - stran 114

Premakljivi svečnik - roman

- Lojze Kozar - stran 117

Naše nabirke - stran 117

Oj, ko ne bi bilo nobenih cest

- pesem T. Kuntnerja - stran 119

Središče svetih Cirila in Metoda

v Melbournu

- P. Bazilij - stran 120

Z vseh vetrov - stran 122

Kotiček naših mladih - stran 124

Križem avstralske Slovenije

- stran 125

Uvoženo iz dežele

pod Triglavom - stran 128

Molitev v maju

MOLIMO za mir naše zemlje,

kajti mir zemlje je bolan na smrt.

Pomagaj nam, sveta DEVICA MARIJA!

Ti, zarja Gospodovega miru - izprosi nam mir.

Ti, ki te je pozdravil angel miru - izprosi nam mir.

Ti, ki si vase sprejela Besedo miru - izprosi nam mir.

Ti, ki si svetu rodila Dete miru - izprosi nam mir.

Ti, lepota vseh lepot, zaradi ljubkosti naše zemlje

- izprosi nam mir.

Ti, pomočnica Njemu, ki je prinesel spravo vsemu stvarstvu

- izprosi nam mir.

Ti, darovanka božjega usmiljenja - izprosi nam mir.

Ti, sodelavka Njega, ki vse odpušča - izprosi nam mir.

Ti, božja golobica med jastrebi pohlepni narodov

- izprosi nam mir.

Ti, brsteča oljčna vejica v suhih gozdovih človeških src, ki
vsi koprnijo po miru, zaradi prostranosti zemeljskih ravnin in
višin naših gora - izprosi nam mir.

Ti, ljubljenska Boga Stvarnika, mati vstalega Gospoda, kra-
ljica v kraljestvu večnega Boga - izprosi nam mir.

AMEN

VSAKO LETO, na predvečer praznika MARIJE z Brezij, ki
varuje slovenski narod in slovenska izročila v svetu, 23. maja,
bomo v svojih domovih prižgali sveče. Preživeli bomo večer v
mislih na krščanska izročila, ki so stoletja vodila naš rod v do-
movini in oblikujejo danes nas v svetu in po nas narode med
katerimi živimo. Vabimo vse Slovence v domovini in vse roja-
ke slovenskega izročila v svetu, da se nam pridružijo.

/To je bil sklep slovenske narodne skupine, zbrane leta
1976 na evharističnem kongresu v Filadelfiji, ZDA. Še ti in
tvoja družina se pridruži ostalim rojakom doma in po svetu!/
97

Naša sedanjost

DVA najlepša meseca v letu sta posvečena Mariji: Maj, mesec cvetja in oktober, mesec sadov. Kar narava spomladi s cvetjem obljublja, to jeseni s sadovi daje. Oba meseca sta posvečena Njej, ki je cvet in sad, obljuba in izpolnitev obenem. Maja jo častimo s šmarnicami, oktobra pa z rožnim vencem. Obe pobožnosti sta osvojili srce slovenskega vernika.

Letošnje šmarnično branje "Zgodnja Danica" postavlja pred nas Marijin lik, kakor ga najdemo v evangeliju. Na njem moremo odkriti osrednjo smernico za svoje duhovno življenje: Pozornost in zvestoba sedanjemu trenutku!

V našem življenju je samo ena točka, ki jo dosegamo — sedanjost. Preteklost ni več naša, prihodnost ni še naša, naš je samo sedanji trenutek. V njem je vsa božja pričujočnost, Kristusova milost, delovanje Svetega Duha, Marijina priprošnja... biti popolnoma pozoren na sedanji trenutek, ves živeti v njem in v delovanju izpolniti svojo dolžnost, to je Marijin nauk!

Marija je bila pozorna na svojo sedanjost; v njej je odkrila delovanje Svetega Duha in se odločila za sodelovanje z njim. V stiku z osebami, dogodki in stvarmi je v trenutku svoje sedanjosti spoznala božjo voljo in našla dovolj moči, da jo je izpolnila. Prepustila se je Bogu, da jo je vodil nad tisto, kar ji je govoril razum. Nikoli ni bežala iz sedanjosti v umišljeno prihodnost.

Mi pa se bojimo dogodkov, ki jih predvidevamo, a se morada ne bodo nikoli zgodili; pogosto živimo v tem, kar mislimo, da bo prišlo, in to nas muči.

Ob Mariji se naučimo živeti v tem, kar je pred nami tukaj in sedaj; na to sedanjost odgovorimo z življenjem in delom, pa smo lahko mirni, namreč mirni s tistim zdravim nemirom v sebi, ki nas žene vedno naprej in preprečuje vsako zaustavljanje v duhovnem razvoju.

FRANC KRAMBERGER
mariborski škof

OB 40-LETNICI — Da ne bo šla ta važna obletnica mimo neopažena, je prav, da jo vsaj omenim ter bo tako ostala črno na belem. Dne 26. maja 1951, torej pred štiridesetimi leti, sta stopila na avstralska tla prva dva slovenska duhovnika, da zaorjeta v ledino naših povojnih priseljencev, ki so pričeli v vedno večjem številu prihajati iz raznih evropskih taborišč. To sta bila frančiškana, zdaj že pokojni p. KLAVDIJ OKORN in p. BENO KORBIČ, ki živí kot zlatomašnik v ZDA. Oba sta preživela nacistične grozote dachauskega taborišča, prišla po končani vojni v ZDA, ravno na praznik Marije Pomagaj (24. maja) 1951 pa z ameriških Brezij, Lemonta, odpotovala na delo med avstralske Slovence. Redovno predstojništvo je zanju zaprosil škof dr. Gregorij Rožman, ker je začel dobivati iz dežele pod Južnim križem vedno več prošenj po slovenskem duhovniku ter so zanj prosili tudi avstralski škofje.

Naša dva pionirja sta vzdržala dve leti in opravila težko začetno nalogo, ki je veliko pomenila za poznejši razvoj dušnopastirskega dela. Velikega verskega in narodnega pomena pa je bil zlasti začetek izdajanja MISLI, ki so postale važna povezava po vsej celini raztresenih rojakov.

Ob pomembni 40-letnici zmolimo kakšen očenaš v zahvalo za takratni začetek, za pokoj duše p. Klavdija in za zdravje zlatomašnika p. Benota. In ne pozabite na nas, ki nadaljujemo delo prvih dveh pionirjev!

Srečanje - uredno omembe

K sliki: Prime Minister Bob Hawke,
na njegovi desni Marjan Kovač,
na njegovi levi pa Alfred Brežnik.

DNE 9. maja 1991 popoldne ob 4.30 je predsednik avstralske vlade g. Bob Hawke sprejel g. Marjana Kovača, predsednika Avstralske slovenske konference in g. Alfreda Brežnika, vodja Slovenskega informacijskega urada v Sydneyu, ter predstavnike hrvaške in makedonske skupnosti v Avstraliji.

Prisotni so tudi bili: dva člana avstralskega parlamenta – g. Ted Grace, ki je predsednik parlamentarnega odbora za zunanje zadeve, in g. Gary Punch ter g. Hugh White, prvi svetovalec za mednarodna vprašanja v uradu predsednika vlade.

G. Bob Hawke je najprej izrazil svojo zaskrbljenost v zvezi z dogodki v Jugoslaviji in upanje, da ne bo prišlo do nadaljnega prelivanja krvi. Nato so predstavniki slovenske, hrvaške in makedonske skupnosti pojasnili razmere v matični domovini ter zaskrbljenost v svojih skupnostih. Slovenska predstavnika sta ob tej priložnosti izročila pismeno poročilo o položaju, predloge kako lahko avstralska vlada najbolje pomaga Sloveniji pri njeni demokratizaciji in razdružitvi ter predlog za imenovanje avstralskega častnega konzula v Ljubljani.

G. Hawke je pokazal izredno razumevanje in naklonjenost predlogu za imenovanje častnega konzula v Ljubljani. V zvezi s priznanjem suverene države ob osamosvojitvi je g. Hawke izrazil, da avstralska vlada pač mora priznati realnosti razvoja v Jugoslaviji in dodal, da bo v ospredju z drugimi državami pri realizaciji demokratičnih principov in spoštovanju želja narodov. Izrazil je tudi, da bo Avstralija proučila možnost intervencije s strani Združenih narodov in tako igrala vodilno vlogo.

Bili smo prijetno presenečeni, da je predsednik avstralske vlade sprejel s takim razumevanjem in naklonjenostjo stremjenja slovenskega naroda po osamosvojitvi.

ALFRED BREŽNIK
Slovenski informacijski urad, Sydney

Omenjeno pismo, oddano ob tej priliki predsedniku avstralske vlade, se v originalu in slovenskem prevodu glasi takole:

The Prime Minister,
The Hon. R. J. L. Hawke, AC, MP,
Parliament House, CANBERRA, ACT 2600

7. maja 1991

Dear Sir,

The purpose of this letter is to briefly outline the situation of the Slovenian Community in Australia and to seek your support for the Slovenian Government in its democratization process and its people's

Dragi gospod!

Namen tega pisma je na kratko opisati razmere slovenske skupnosti v Avstraliji in prositi Vašo pomoč za slovensko vlado pri njenem demokratičnem razvoju, kakor tudi za zahtevo njenega ljudstva po neod-

demand for sovereign State of Slovenia.

The Australian Slovenian Conference is a body uniting Slovenian National Councils Australia-wide and operates within the ambit of the World Slovenian Congress. There are some thirty thousand members of the Slovenian community in Australia all of whom feel very proud to be Australian citizens. They are reasonably well established and are well organised through their associations in most larger cities in Australia where they have also established their associations' premises through their own financial contributions and voluntary work. These associations are well known to Australian members of Parliament who are frequently hosted at their gatherings.

Over the past two years the Slovenians in Australia have provided substantial moral and financial support towards the establishment of democratic government in Slovenia and are now sharing with Slovenians in their homeland the aspiration for independence and self-determination. As you are no doubt aware, in April 1990 the Slovenian people for the first time in forty-five years held free elections in which they elected a non-communist government. In the December 1990 referendum, over eighty-eight percent of the Slovenian population expressed their desire for independence. It is my belief that should a vote for independence be taken amongst the Australian Slovenians there would have been no dissenting vote.

It is expected that the Slovenian Parliament will proclaim the independence of Slovenia during the latter half of June this year. After the proclamation the future of Slovenia and the well-being of its people will be largely determined by the promptness of recognition of its sovereignty by other countries.

In the name of the Australian Slovenian Conference I appeal to you and your Government to stand by your democratic principles and recognise the wishes of the Slovenian people by formally recognising the sovereignty of Slovenia. I should point out that the Slovenian Government's stated policy is to establish a democratic confederation with the other Yugoslav Republics as against the centrally communist controlled system currently dictated by the Republic of Serbia and Montenegro. For this to be achieved it is necessary that the Slovenian people attain their sovereignty.

In addition, in the interest of promoting close communication between the Australian Government and the democratic Government of Slovenia it would be appropriate for Australia to establish an Honorary Consulate in Ljubljana at this time.

Yours faithfully,
Marjan Kovač, President

visni državi Sloveniji.

Avstralska slovenska konferenca združuje vse Slovenske narodne svete širne Avstralije in deluje v okviru Svetovnega slovenskega kongresa. V Avstraliji biva okrog 30.000 članov slovenske narodne skupnosti in vsi so ponosni na svoje avstralsko državljanstvo. So prilično dobro situirani in tudi dobro organizirani po svojih društvih v največjih avstralskih mestih, kjer so si z lastnimi finančnimi darovi in prostovoljnimi delom postavila tudi lastna središča. Te ustanove so dobro znane raznim članom avstralskega parlamenta, ki so pogosto gostje raznih društvenih srečanj.

V teku zadnjih dveh let so avstralski Slovenci nudili izdatno moralno in finančno pomoč pripravam za demokratično vlado v Sloveniji, zdaj pa delijo s Slovenci rodne domovine željo po neodvisnosti in samoodločanju. Ni dvoma, da Vam je znano, da je imel slovenski narod lani v aprilu po petinštiridesetih letih prve svobodne volitve, pri katerih je izvolil nekomunistično vlado. Z referendumom v decembru 1990 pa je nad 88 odstotkov prebivalstva Slovenije izreklo svojo željo po neodvisnosti. Prepričan sem, da bi ne bilo volilnih glasov proti naši neodvisnosti, če bi izvedli podobne volitve tudi med avstralskimi Slovenci.

Pričakujemo, da bo slovenski parlament razglasil neodvisnost Slovenije enkrat v drugi polovici letošnjega junija. Po tej razglasitvi bo bodočnost Slovenije in dobrobit njenega prebivalstva zavisela od hitrega priznanja njene neodvisnosti po drugih narodih sveta.

V imenu Avstralske slovenske konference apeliram na Vas in Vašo vlado, da po svojih demokratskih načelih priznate želje slovenskega naroda s tem, da uradno sprejmete neodvisnost Slovenije. Naj naglasim, da je slovenska vlada pripravljena ustvariti demokratsko konfederacijo z ostalimi jugoslovanskimi republikami, ne strinja pa se s centralističnim sistemom pod komunističnim nadzorstvom, ki ga zdaj vsilujeta republiki Srbija in Črna gora. Za dosego naših ciljev je nujno, da slovenski narod doseže neodvisnost.

Naj dodam, da bi bilo prav zdaj, v interesu pospeševanja tesnega sodelovanja med avstralsko vlado in demokratično slovensko oblastjo, primerno ustanoviti častni konzulat v Ljubljani.

Vaš vdani
Marjan Kovač, predsednik

SPREMEMBE IN MI

Članek je napisal A. F. pod naslovom "Spremembe v Sloveniji in naša emigrantska skupnost". Našel sem ga v argentinskem Glasilu Slovenske vasi in se mi zdi kaj aktualen tudi pri razčiščenju naših avstralskih mnenj zadnjega časa. Morda bo le komu v pomoč. — Ur.

SPREMEMBE, ki so se v zadnjem letu pripetile v Sloveniji, so presenetile ne samo nas v političnem zdomstvu živeče Slovence, temveč tudi same protagonista in v domovini živeče rojake. Lahko rečemo, da smo vsi, vštveši komunistične oblastnike, presenečeni nad hitrostjo, s katero je zgrmela rdeča tiranija v vzhodni Evropi, česar najbolj vidni dogodki so bili padec Berlinskega zidu, ustrelitev romunskega diktatorja, svobodne volitve in zmaga krščanskih strank v nekaterih državah, združitve Nemčije itd.

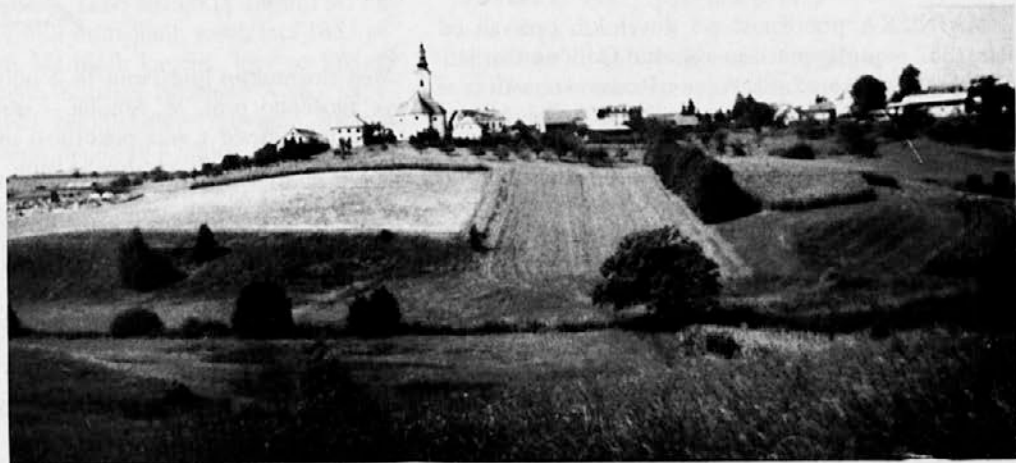
Presenečeni smo bili, kot rečem, zaradi hitrosti sprememb, ne zaradi sprememb samih, ki smo jih pričakovali v trdnem upanju, da krivica ne more vladati vedno. V Sloveniji so se dogodki razvijali v drugačnem, a zato nič manj zanimivem ritmu. Volitve, zmaga opozicije, komemoracija z mašo v Rogu, deklaracija slovenske samostojnosti meseca julija in plebiscit, ki je voljo do samostojnosti potrdil, so samo nekateri izmed izstopajočih dogodkov.

Ob vsem tem je slovenski človek, ki že 45 let živi v zdomstvu, nekje na dnu presenečen. V tem presenečenju se meša navdušenje in nezaupanje, želja po še hitrejšem procesu in previdnost v korakih, misel, da je vse doseženo in občutek, da se morda pravo delo šele začne. Po petinštiridesetih letih garanja in vztrajnosti v emigraciji, ko smo z bolečino v srcu odklanjali vsak stik z uradno domovino, ker je bila komunistično pogojena in vodena, a smo istočasno zato še toliko bolj mislili na njene ljudi in vrednote, se nam po dolgih desetletjih zaprta vrata domovine odpirajo. Prva misel ob vsem tem je: "Saj ni mogoče! . . ."

Vztrajanje v onem naziranju in ravnanju do domovine nas je v naporu hočeš - nočeš usmerilo. Boj proti komunističnemu režimu je narekoval skrajno ostrino do uradne Slovenije in nezaupanje do vsega, kar je iz nje prihajalo. Živeli smo tukaj za okopi, kot za obzidjem, ki smo si ga zgradili zato, da se ohranimo pred zlom z namenom še kdaj služiti domovini. Tako vse do danes, ker je bilo tako zadržanje nujno potrebno in - kot se je pokazalo - tudi pravilno.

Kar na lepem pa - sprememba. Po izvoljeni demokratski vladi nam uradna Slovenija ni več sovražna. Nasprotno, zanima se za nas, nas vabi v svojo sredo, nas obiskuje, pravi, da nas potrebuje, da hoče biti spet naš dom, naše ognjišče in zatočišče. Ob veselju, ki nas ob tem zajame, pa izgleda kot da ne znamo reagirati. Smo kot otrok - sirota, ki je bil vajen samo odurnih besed, mrkih pogledov, udarcev in brc, zato pa ne more verjeti človeku, ki ga prijazno ogovori, mu ponuja prijateljsko roko in mu nudi materialno in človeško toplino. Ne more si misliti, da je vse to res.

Kot posledica tega presenečenja se kaže pri nas dve tendenci: Nekateri ne verjamejo. Vajeni so življenja za okopi, vajeni neprestane čuječnosti in pred seboj še vedno vidijo nasprotnika, ki se v svoji krutosti ni nič spremenil. Ti poudarjajo vse tisto, kar se še ni spremenilo, in kažejo na ustanove, zakone, ljudi, navade in izražanja, ki so - eni bolj, drugi manj - še rdeče obarvani. Radi ponavljajo: Ni še konec totalitarnega sistema, premnogo je še njegovih bistvenih elementov, ki pogojujejo slovensko pomlad. Torej ni še čas sodelovanja. - Druga skrajnost pa nekritično

Med pisanimi polji leži PONIKVA, rojstna fara božjega služabnika Antona Martina SLOMŠKA

sprejema vse, kar se v domovini dogaja, kot že dovršeno demokracijo in pada v objem na vsak namig in vsako gesto ter na ponudbo kogar koli. Ta tendenca misli, da je sedaj nastopil čas za intenzivno sodelovanje, ki ga je treba čim prej vzpostaviti in ne preveč gledati, s kom in v kakšni stvari. Govori o nujni odprtosti na naši strani, a odprtosti brez vsakršnih predpogojev in naravne previdnosti.

Očitno imata obe tendenci v nečem prav. Ne moremo zanikati bistvenih sprememb v Sloveniji, ki so definitivno odstranile komunistično teorijo, ki že nikjer na svetu nima več mesta. Nekoliko drugače pa je s prakso in vsakdanjim upravljanjem Slovenije.

Domovina se trenutno nahaja v nekem meddobju: Ni več kar je bila prej, in še ni, kar naj bi bila. Ta nedoločnost je v nekem oziru teže stanje kot pa je bilo

prejšnje. Ob neizproslem totalitarizmu so bile pozicije jasne: Oni tam – mi tukaj. Sedaj so pa meje med nami padle. Že sedaj pa je možen, in bo še bolj, tekoč pretok idej, pobud, spisov in raznih izmenjav, človeških, kulturnih, političnih in gospodarskih. To stanje je vsekakor kočljivejše in težje. Terja od vsakega izmed nas več odgovornosti, več jasnovidnosti, več iniciative. Zato je možno zaključiti z mislijo, da se za Slovence v domovini in v zdomstvu pravo delo šele začne. Šele sedaj, ko je konec dolge noči nesvobode, lahko vsi skupaj pričnemo z novimi napori za preobrazbo Slovenije. Mi zdomci smo k temu poklicani na poseben način, a izvzeti nismo. Naj torej vsak izmed nas nastopi odgovorno nalogo, ki jo kot živ ud naroda ima. V nekoliko nejasni današnji dobi naj vsak svobodno prispeva s svojimi pogledi in spoznanji!

TONE

Z R N E C, C.M.:

Z MARIJO V MESECU MAJU

“Šmarnice so ena izmed naših ljudskih pobožnosti, pri katerih molimo ali pojemo Marijine litanije, druge molitve, pesmi, pa tudi beremo določeno ali izbrano branje. Knjige “šmarnic” za to branje so začele pri nas izhajati leta 1855 (že 1842 pod drugim imenom), skupna opravila so bila najprej (1851) v ljubljanskem semenišču, po cerkvah pa od 1852 nepretrgoma do naših dni. Sedanji načini poskušajo dati bogatejšo vsebino, tudi splošno versko ali vsaj bolj povezano z dnevnim mašnim bogoslužjem.” (Dr. Marijan Smolik, Liturgika, Ljubljana 1983, stran 150)

MAJNIŠKA pobožnost po slovenskih cerkvah od leta 1852 nepretrgoma do naših dni! Odlično marijansko spričevalo vernih Slovencev. Rodovi so rastle iz te pobožnosti. Priznavanje in češčenje božje Matere vključuje vse temeljne verske resnice. In te so pisci šmarnic in pridigarji ljudstvu vztrajno razlagali. Spolnjevalo se je tisto, kar je kasneje izrazil škof Jeglič v škofovskem geslu: **Pridi k nam tvoje kraljestvo po Mariji!** Resnično, v slovenski narod je prihajalo Gospodovo kraljestvo, kajti “kjer vlada Marija, noče vladati sama, ampak hoče, da z njo in nad njo vlada Gospod Jezus Kristus” (škof Jeglič).

SLOVENSKE ŠMARNICE

Majniška pobožnost je najprej vzcvetela v Rimu. Od tam se je razširila po Italiji, Franciji in Nemčiji.

Med slovenskim ljudstvom se je udomačila – kot pove zgoščeno prof. M. Smolik – sredi preteklega stoletja in prinesla v srca pozornost in ljubezen do Gospodove Matere. Iz zgodovine vemo, da so bili slovenski verniki konec 18. in v začetku 19. stoletja glede češčenja božje Matere v krizi; povzročila sta jo joze-finizem in janzenizem. Sredi preteklega stoletja je torej na Slovenskem zavela duhovna svežina, marijanska pomlad, resnična pomlad, saj so za posebno Marijino češčenje izbrali pomladanski mesec maj in pobožnosti vzdeli ime prelepe cvetlice – šmarnice. Noben narod na svetu nima za majniško pobožnost tako ljubkega imena kot Slovenci. Ime je pravzaprav izbrala ena sama oseba, goreči Marijin častilec Janez Vol-

čič, duhovnik ljubljanske škofije. Leta 1855 je izdal majniško branje z naslovom **Šmarnice**. Ljudem se je to ime tako priljubilo, da so z njim kratkomalo zaznamovali majniško pobožnost. Smemo torej reči: leto 1855 je rojstno leto slovenskih šmarnic in za očeta velja Janez Volčič.

Pobožnost ni bila vpeljana po naročilu in še manj pod prifiskom. Ko je iskrica padla, je zagorel kres. Leta 1851 so pobožnost začeli bogoslovci v semeniški kapeli v Ljubljani. Naslednje leto so jo že opravljali v Alojzijevišču, v drugih ljubljanskih zavodih in raznih redovnih skupnostih. Leta 1854 so jo imeli v cerkvi na Bledu. V ljubljanski stolnici so z vsakdanjo majniško pobožnostjo začeli v letu 1856, v mariborski stolnici takoj po letu 1859, ko je škof Slomšek prenesel škofijski sedež iz Sv. Andraža v Labotski dolini v Maribor. O majniški pobožnosti v teh letih imamo poročila tudi iz Trsta in Gorice. Leta 1859 so bile šmarnice v ljubljanski škofiji – na splošno rečeno – v vsaki župniji.

STOLETNI SPEV

Ko je škof Jeglič v pastoralnem pismu leta 1900 temeljito opisal duhovne razmere v 19. stoletju, je navedel tudi razloge, zakaj se je uspešno širilo češčenje Matere božje. Po njegovem mnenju je bil to nujen odgovor na težke razmere, zlasti še na tiste v drugi polovici 19. stoletja. Jegličeva ocena je pravilna. K razširitvi Marijinega češčenja v 19. stoletju so dejansko pripomogli: razglasitev resnice o Marijinem brezmadežnem spočetju (1854) in dogodki v Lurdu (1858). Pripomoglo pa je tudi širjenje čudodelne svetinje. Svetinjica je namreč bila glasnica Marijinih odlik.

Slovenski dušni pastirji so se trudili, da bi šmarnice resno in slovesno obhajali in da bi privabili čim več vernikov. Ljudje so za majnik krasili vaše Marijine kapelice in po družinah so postavljali šmarnične oltarčke. V tej dobi so zgradili mnogo novih kapelic in svetih potnih znamenj. Tako so npr. v župniji sv. Petra pri Mariboru v bolj oddaljenih vaseh leta 1855 sezidali devet novih Marijinih kapelic, kjer so krajanje ob majniških večerih obhajali šmarnice. Vaške kapelice so na slovenski zemlji ostale zgovoren spomin gorečnosti v češčenju majniške Kraljice.

Prebujali so se šmarničarji in duhovni pisci, pesniki, skladatelji in slikarji. S svojimi deli in kreacijami so odkrivali veličino božje Matere, ji posvečali ljubezljivo pozornost, vzbujali zaupanje v njeno priprošnjo in jo z vernim ljudstvom slavili.

Zacvetela je nabožna literatura o Mariji. Od leta 1855 do danes je vsako leto za maj izšla knjiga šmarničnega branja. Vrsta je bila prekinjena le od 1947 do 1954, ko se je Cerkev na Slovenskem znašla sredi hudega pritiska domačih brezbožnikov. Šmarnični pisci

so se zavedali, da moramo božjo Mater najprej poznati, ako jo hočemo pravilno častiti in ljubiti. Naj omenim le nekaj starejših šmarničarjev: Davorin Trstenjak, Janez Volčič, Luka Jeran, Jožef Kerčon, Josip Jerše . . .

Šmarnice so se hitro priljubile tudi zato, ker jih je povzdigovalo petje Marijinih pesmi. Iz te dobe imamo Slovenci pete litanije (ljudska melodija z odpevi). Torej je naše slovstvo obogatelo z nabožnimi pesmimi. Te so dobile melodije za ljudski okus. Glasbeni delo so Marijinim pesmim ustvarjali glasbeniki: Gregor Rihar, Blaž Potočnik, Jožef Levičnik, Andrej Vavken in kasneje p. Angelik Hribar, p. Hugolin Sattner, Ignacij Hladnik in drugi. Tista leta so nam podarila res lepo število Marijinih ljudskih pesmi, npr. Marija, o sladko ime in Ti, o Marija, naša Kraljica. Besedilo obeh je Volčevo.

Že od nekdaj smo Slovenci radi romali. Šmarnična pobožnost je romanja v Marijina svetišča ovrednotila. Romarjem in romarskim svetiščem so se posebej posvečali frančiškani.

Samo Bog ve, koliko Slovencev je ohranilo zaklad vere ob pomoči šmarnične pobožnosti. Iz te so nedvomno pognali tudi številni duhovniški in redovniški poklici. Pobožnost do Marije je vodila častilce ne le h krščanskemu življenju, temveč tudi k evangelijski popolnosti.

Živimo torej iz zlahtne duhovne dediščine vernih slovenskih rodov. Nikar je v tej potrošniški dobi ne omalovažujmo! Naj mesec maj z Marijo vedno prinaša v naša srca duhovno pomlad!

Mati ne pozabi...

- ... *Boga v svoje materinskem trpljenju.*
- ... *svoje in otrokove duhovne Matere Marije.*
- ... *molitve in opomina za svojega otroka.*
- ... *ponižanja in zaničevanja,*
ki je zadelo njenega otroka.
- ... *bridkosti nad nehvaležnim otrokom.*
- ... *veselja nad otrokom, ki jo prosi odpuščanja.*
- ... *otrokovih dobrotnikov in prijateljev.*
- ... *ljubezni ljubečega otroka.*
- ... *izgube ljubljenega otroka.*
- ... *otrokove sreče in slave.*
- ... *otrokove podobe.*
- ... *otrokovega groba.*
- ... *otrokovega očeta.*

Slovenščina na univerzi

ZA Slovence v Avstraliji je značilno, da ne živijo v strnjenih naselbinah kot nekatere druge narodne skupine, temveč so raztreseni po vseh predelih mest in po deželah.

Slovenski duhovniki – frančiškani so prvi začeli povezovati Slovence s svojim verskim in kulturnim delovanjem. Tako so ustanovili prvi slovenski šoli v Melbournu in Sydneyu (okoli 1960) s poukom ob nedeljah.

Slovenski emigranti so tudi kmalu po lastni iniciativi in brez pomoči drugih začeli ustanovljati klube. Sledil je nakup zemljišča, potem gradnja poslopij za razvedrilo ter v kulturne in športne namene. Nekateri klubi so poskrbeli za učiteljice in ustanovili svoje slovenske (etnične) šole, kjer se še danes poučujejo slovenski jezik, petje, igre in narodni plesi.

Korak naprej je bila uvedba slovenščine kot šolski predmet proste izbire v avstralskem državnem srednješolskem sistemu (Melbourne 1977, Sydney 1978). Vse to je bilo po iniciativi nekaterih poklicnih učiteljic z nekaj sodelavci in seveda z vsemi narodnostno in kulturno zavednimi slovenskimi družinami, ki vidijo vrednost v pouku slovenščine.

Število študentov z leti žal pada in zdaj se poučuje slovenščina na srednješolski stopnji (z maturo) v Melbournu in Sydneyu samo v enem šolskem centru.

Avstralske oblasti so naklonjene pouku slovenščine, vendar pa je izpolniti dva splošna pogoja: določeno minimalno število rednih študentov v razredu in

poučevanje na predpisani višini.

Z ustanovitvijo moderne Macquarie univerze v Sydneyu, ki nudi tudi študij po dopisovanju (teksti in kasete), so se odprle nove možnosti. Že pred leti so na Oddelku za moderne jezike med drugimi odprli tudi lektorate za srbski, hrvaški in makedonski jezik.

Slovinci v Sydneyu so podvzeli potrebne korake za vpeljavo slovenščine na Macquarie univerzi, ki nudi realne možnosti pouka na visokošolski stopnji.

Prvo delegacijo za vpeljavo slovenskega lektorata na Macquarie univerzi je vodil bivši zvezni senator za N. S. W. g. Milivoj (Miša) Lajovic, najbolj ugledna politična osebnost slovenskega rodu v Avstraliji. Ta poskus ni bil uspešen, kajti za oblastveno financiranje lektorata ni bilo pričakovati dovolj študentov.

Dana pa je bila možnost vpeljave, če bi Slovenci zadevo sami financirali. Bilo je več poskusov, vendar brez uspeha. Uspela pa je zadnja akcija: ustanovitev odbora za Slovenski sklad na Macquarie univerzi.

Pod dinamičnim vodstvom zaslužne predsednice ge. Marije Senčar, tajnice sestre Frančiške Žizek in ožjih sodelavcev so organizirali uspešne nabiralne akcije v Sydneyu in širom Avstralije po slovenskih klubih, podjetjih in pri posameznikih. Zbrali so dovolj denarja in sedaj že tretje leto vzdržujejo slovenski lektorat. Ko pa je bil v decembru lanskega leta na obisku v Avstraliji član slovenske vlade dr. J. Dular, je obljubil kot enkratni prispevek k vzdrževanju lektorata 40.000 dolarjev.

Glavno poslopje ljubljanske univerze. Žal nimam na razpolago fotografije sydneyjske Macquarie univerze, ki nudi med nami v novi domovini pouk slovenščine na visokošolski stopnji.

Dohodki Sklada so poleg darovanih denarnih zneskov še letna članarina 25.— dolarjev. Vsi rojaki so iskreno vabljeni, da se včlanijo ter s svojo pomočjo pokažejo razumevanje za koristno skupno slovensko zadevo. (Naslov: Slovenski študijski sklad, P. O. Box 280, Merrylands, NSW 2160.) Darovi preko dva dolarja se smejo odbiti od letnega davka.

V slučaju, da se število študentov znatno poveča, bo študij na slovenskem lektoratu postal neodvisen od prostovoljnih prispevkov.

Slovenski lektorat na Macquarie univerzi nudi potom korespondence edinstvene možnosti za Slovence širom Avstralije. Vpišejo se lahko tudi odrasli brez srednješolske izobrazbe ali znanja slovenščine.

Poudariti je veliko naklonjenost in prizadevanje za obstoj slovenskega lektorata s strani rektorja Macquarie univerze ge. Emer. prof. dr. Dianne Yerbury in predstojnika Oddelka za moderne jezike g. prof. dr. Keith Goesch-a.

Študij slovenskega jezika, literature in kulture vodi

že tretje leto lektorka gđc. Aleksandra Bizjak (B.A.).

Univerza vsako leto izda program študija. Letos so predavanja v prvem letniku: Uvod v slovenski jezik, Slovenski jezik I, Slovenska literatura I, Slovenska kultura in Slovenski bralni tečaj. — V drugem letniku: Slovenski jezik II in Slovenska literatura II. — V tretjem letniku so predavanja iz Slovenskega jezika III in Slovenske literature III.

Študij slovenščine je ocenjevan po univerzitetnem točkovnem sistemu in upoštevan v okviru študija določene discipline tudi na drugih avstralskih univerzah.

Za informacija o študiju je najboljšje pogledati v vsakoletni Koledar Macquarie univerze, ki je na razpolago v vseh večjih knjižnicah, ali pa pisati naravnost na univerzo. Glede vpisa na univerzo pa je treba stopiti v stik s sprejemnim centrom (Universities Admissions Centre, Locked Bag 500, Lidcombe, NSW 2141).

Z lektoratom v Sydneyu smo pridobili v Avstraliji vse stopnje poučevanja slovenščine, vsak se lahko uči po svojem zanimanju in sposobnostih.

ALEKSANDRA L. CEFERIN

Marija

P. NIKO

od NOVE ŠTIFTE

DVA vira imajo za začetek Nove Štifte: prvi je ustno izročilo, drugi je zgodovinski vir.

Preden je stala sedanja cerkev, so grič imenovali Brinov grič. Na tem griču, tako se je ohranilo izročilo, se je Marija prikazala pobožnemu kmetu Matiji Furlanu iz vasi Sušje. Možu je nebeška Mati dala naročilo, naj njej na čast na griču pozidajo cerkev. Pokazala mu je tudi natančno kraj, kjer naj cerkev postavijo. Verni mož je nesel Marijino naročilo nemudoma v ribniški grad, v čigar lasti je bil Brinov grič. Pobožnega kmeta so zaprli v grajsko ječo, da bi se tam spametoval. Toda Marija se je sama potegnila za svojega varovanca: grajski oskrbnik Riglar, ki je Furlana potisnil v ječo, je v hipu oslepel. V gradu so postali pozorni. V tem dogodku so videli božji prst, izpustili so kmeta in dovolili zidanje cerkve. Celo izdaten delež za zidavo je prispevala ribniška graščina. Ko so zidavo pričeli, je oskrbnik Riglar ozdravil, kar je navdušenje še povečalo. Tudi Riglar je v zahvalo za ozdravljenje zvesto pomagal pri zidavi svetišča. Ko je kmet Matija Furlan umrl, so njegovo truplo pokopali sredi Marijine cerkve pod kupolo, kjer je pod velikim lestencem še danes njegov grob. Tako ustno izročilo.

1641 — 1991

Kaj pa je zapisano o začetku Nove Štifte v zgodovini? Zgodovinar Janez Gregor Dolničar trdi v svoji kroniki, ki jo hranijo v ljubljanski semeniški knjižnici, da je na Brinovem griču pri Ribnici, kjer je danes Nova Štifta, stala že leta 1483 majhna Marijina cerkev. Tam blizu je samotaril puščavnik, ki se je strogo pokoril in je pred Marijinim oltarjem vsak dan ure in ure preklečal in premolil. Ko so ljudje tega svetega moža opazovali, so srčno vzljubili Marijino podoba na Brinovem griču in so začeli romati k njej. To so prve sledi v zgodovini Nove Štifte.

V prvih desetletjih 17. stoletja pa so začele krožiti vesti o čudovitih svetlobnih prikaznih na Brinovem griču. Neke plamene so videli več večerov na griču. O teh skrivnostnih plamenih so ljudje še pozneje mnogokrat govorili. Tako je pričeval tudi p. Ambrož Remec OFM, ki je bil štirideset let oskrbnik Marijinega

svetišča pri Novi Štifti. Zapisal je in potrdil, da je te skrivnostne plamene na lastne oči videl še sredi marca leta 1939.

Ko je prišla govorica o prvih prikaznih teh plamenov v ribniško graščino, je graščak grof Jurij Jakob Kizelj sklenil, da bo na griču pozidal novo Marijino cerkev in nastavil tudi duhovnika, ki bo za svetišče skrbel in opravljal božjo službo. Grof svojega sklepa žal ni mogel izvršiti, ker je že leta 1638, kmalu po teh prvih prikaznih, umrl. Grofov sin Jurij Jernej Kizelj je z dediščino prejel tudi naročilo, naj pozida na Brinovem griču lepo novo cerkev.

Grof se je s posebnim pismom obrnil na oglejskega patriarha Marka Andronika za dovoljenje. Ribniška dolina je namreč takrat spadala pod Oglej. Patriarhov odgovor nosi datum 31. marca 1640. Patriarh daje dovoljenje za postavitve cerkve, toda grof mora z javno listino – v opomin prihodnjim ribniškim grajskim gospodarjem – nakazati in vknjižiti zemljišče ali pa stalne dohodke, s katerimi se bo cerkev zidala in vzdrževala. Isti pogoji morajo biti dani tudi za duhovnika,

ki bo cerkev oskrboval. Patriarhovo pismo vsebuje tudi pooblastila za ribniškega arhidiakona in župnika Frančiška Vaccana, da v patriarhovem imenu blagoslovi temeljni kamen za novo cerkev.

Že naslednje leto, novembra 1641, je ribniški arhidiakon in župnik Vaccano blagoslovil temeljni kamen za novo svetišče. Zaradi zime je delo zastalo. Prav to jesen pa je ribniško grofijo kupil podgrajski baron Trilek, in naslednje leto spomladi začel z gradnjo.

Cerkev so gradili celih trideset let in jo je šele 17. februarja 1671 blagoslovil takratni ribniški arhidiakon dr. J. L. Schoenleben. Istočasno s cerkvijo so zgradili tudi 49 metrov visok zvonik in vanj namestili štiri bronaste zvonove, katerih največji je bil težak 1024 kilogramov. Razen najmanjšega je ostale tri pobrala 16. januarja 1917 avstrijska vojska.

Iz časa zidave cerkve izhaja tudi lepa legenda, ki kaže na globoko vero in ljubezen domačinov ob sodelovanju pri postavitvi tega čudovitega svetišča. Prvi kamen potreben za zidavo je pripeljala graščina, kakor pravijo, njenemu zgledu pa so v trumah sledili okoličani. Legenda pripoveduje, da je vpregla svoje kravice tudi uboga vdova in povprašala mladega voznika, če je še kaj kamenja. "Prav primernega dobiš," ji je v šali odgovoril mladenič, "da ga lahko sama naložiš na svojo kravjo vprego." V resnici primernega kamenja ni bilo. Vdova je zagledala ogromno skalo in uvidela, da jo sama nikakor ne bo mogla naložiti. Vzdihnila je: "Marija, pomagaj!" In glej! Težko skalo je sama naložila na voz in jo srečno pripeljala s svojimi kravicami na strmi hrib. V zahvalo za čudežno pomoč je podarila novoštiftski Materi božji voz in žvino.

Cerkev je bila v vsej svoji zgodovini lepo oskrbovana. Imela je tudi stalnega duhovnika, razen dvajset let v dobi jožefinskih reform. Zadnji svetni duhovnik je bil Karol Klinar, ki je upravljal Novo Štifo od leta 1874 celih štirideset let. Bil je goreč duhovnik, odličen glasbenik in dober gospodar. Naj omenim, da je prav on spisal in uglasbil zelo znano "Slepčovo pesem": Le enkrat bi videl . . . Škof Anton Bonaventura Jeglič je avgusta leta 1914 izročil svetišče v oskrbo očetom frančiškanom, ki še danes z vso ljubeznijo skrbijo za to prelepo božjo pot.

Po površnem opisu zgodovine cerkve pri Novi Štifti pa se skozi glavni vhod podajmo v notranjost svetišča, ki vedno znova osupne na tisoče obiskovalcev sleherno leto.

Ko stopi romar v svetišče, prinese s seboj zunanjo mešanico lahkotnosti in mogočnosti obenem. Ta pa se naenkrat razgubi v presenečenju bogate igre svetlobe, ki enakomerno napolnjuje prostornino ladje. V stenah osmerokotnega prostora so vdrtle niše s stran-

Marijino
vnebovzetje

v glavnem
oltarju

skima oltarjema, vsa razigrana v rezbariji in bleščeča v pozlati. Prižnica, ki je v preteklosti služila govornikom, samo dopolnjuje lepoto in bogastvo celotnega prostora. A pogled se ne mudi dolgo na oltarjih, kajti umetno izoblikovani stebri človekov pogled nehote zapeljejo k viru bogate svetlobe: v 27 metrov visoko kupolo, ki jo zaključuje stolpiček s štirimi okni. Na steni kupole, preden se ta zaokroži, so dvojna okna, ki vsak čas dneva z bogato svetlobo napolnjujejo zadnji kotiček ladje. Veliki oltar, h kateremu je romar namenjen, se skriva za nizkim slavolokom; zato ga vidimo šele, ko stopimo tik pred njega.

Ob tem srečanju z velikim oltarjem človek obstane, kajti okno na zadnji steni prezbiterija spušča barvno svetlobo in z njo poudarja središče cerkve: kip Marije vnebovzete, ki jo številni angeli na oblakih nosijo v nebesa. Glavni oltar je prava rezbarska umetnina in namen umetnika je bil: prikazati lepoto raja v jeziku človeške umetnosti. Bogati baročni zlateni okraski se prepletajo s trto, ki se v zavitih stebrih dviga proti sliki Svete Trojice na vrhu oltarja. Povezuje zemljo z nebesi in poudarja središčno ter povezovalno vlogo nebeske Matere Marije med človekom in Bogom. Kljub razgibani rezbariji, pozlati in srebru, pa v tem oltarju človek ne občuti bogatega bahanja – prej ljubkost in prisrčnost.

Vsako ponovno srečanje človeka s tem svetiščem razkriva nove oblike in skrivnosti, ki jih poseduje ta biser zgodnje baročne umetnosti. Ni čudno, da se obiskovalec ponovno vrača, saj je bil prvi vtis premočan, da bi nenagovorjen odšel iz tega kraja milosti.

Za potrebo spokornega duha so leta 1780 pri cerkvi dozidali Svete stopnice ali Svete štenge, kot jim imajo navado reči ljudje. Na kolenih, ob molitvi rožnega venca, se romarji vzpenjajo po njih. Bogate ljudske freske, ki prikazujejo Kristusovo trpljenje, pomagajo romarju, da ob svojem trpljenju razmišlja o Kristusovem odrešenju in tako dozorel stopi pred največjo priprošnjico – Jezusovo mater Marijo.

Mir in lepota okolja, bogastvo in ljubkost svetišča vsako leto privabita na ta kraj milosti na tisoče obiskovalcev iz vseh delov Slovenije, Evrope, Kanade in ZDA. Tudi marsikateri obiskovalec iz Avstralije je že zašel tja. In vsem romarjem kot tudi turistom je lasten sklep, da se bodo tja še vrnili. V 350 letih svoje bogate zgodovine Mati božja od Nove Štifte še nikogar ni pustila neuslišanega in praznih rok oditi s kraja, kjer človeštvo bogato obsipa z božjo milostjo.

Naj zaključim to srečanje z Novo Štiftom z vabilom vsem avstralskim Slovencem, ki se boste 15. avg. letos mudili v domovini, da se srečamo tam ob praznovanju 350-letnice romarskega svetišča. Če bi se pravočasno prijavili p. Niku, bo za vse po slovesnosti organiziral prijateljsko srečanje in večerjo, po potrebi pa bi bolj oddaljenim poskrbel tudi za prenočišče. Z Bogom in na svidenje 15. avgusta ob tretji uri popoldne pri Novi Štifti!

O Marija, pri Novi Štifti,
jaz se tebi priporočim.
Ti me bodeš varovala,
jaz pa tebe ne zapustim.

/ Romarska pesem /

ANICI SRNEC

v spomin

ALEKSANDRA L.
C E F E R I N

SORODNIKI v Avstraliji so prejeli iz Londona žalostno obvestilo, da je 22. aprila 1991 umrla po težki bolezni ljubljena sestra, svakinja in teta Anica.

Zbolela je pred enim letom. Zdravniki so ugotovili neozdravljivo bolezen – raka – v takem razvoju, da je bila zdravniška pomoč prepozna.

Anica je opustila gimnazijsko poučevanje in delavnost pri verski skupini Ognjiščarjev, ki jim je pripadala z vsem srcem. Globoko verna katoličanka ni ob vsem telesnem slabljenju in trpljenju pokazala nobenih šibkosti. Njena življenjska pot je bila premočrtna. V osebnih odnosih pa je bila vedno dobra in ljubezniva. V Avstraliji se je pred leti odlikovala z nesebičnim in požrtvovalnim delom v dobro slovenske mladine.

Rodila se je 1. julija 1939 v kraju Gibina, ki leži ob Muri pri meji s Hrvaško. V zavedni slovenski družini

je bilo devet otrok. Starši so imeli kmetijo in mlin na Muri. – Slovenci v teh krajih so veliko pretrpeli med drugo svetovno vojno. Najprej so vpadle nemške čete, potem so okupirali Madžari in ob koncu vojne so bili tam boji med nemško in sovjetsko vojsko.

Po osnovni šoli je Anica obiskovala gimnazijo v Murški Soboti. S povojnim komunizmom v Sloveniji so bili slabi časi za mnoge kmetije in ena takih je bila tudi Srnečeva. Tako so se ob koncu leta 1956 zmenili

starejši brat Štefan ter sestri Rezika in Anica ter pobegnili čez mejo v Avstrijo. Od tam so v nekaj mesecih kot begunci emigrirali v Avstralijo. Sprva so morali na delo v Sydney, potem so se naselili v Melbournu in skupaj stanovali v Fitzroyu. Štefan in Rezika sta bila zaposlena in sta podpirala nadarjeno Anico, da je opravila sprejemne izpite na melbournski univerzi; enako tudi potem, ko je začela z rednim študijem germanistike. Za lažje preživljanje si je ob počitnicah poiskala delo. Zelo dobro je študirala in je prvo akademsko stopnjo (B.A.) tako dobro opravila, da je lahko nadaljevala študij za višjo akademsko stopnjo. Prejela je tudi nemško vladno štipendijo in odpotovala v Nemčijo (1966) na jezikovne študije in razredno prakso. Takrat je tudi obiskala starše in sorodnike v Sloveniji. Po dveh letih se je vrnila v Avstralijo in na srednji šoli v Ringwoodu začela poučevati nemščino. Ob delu je še naprej študirala in prejela po predloženi tezi "Slovanske pesmi v Herderjevih zbirkah" magisterski naslov (M.A. — 1972). S tem se je uvrstila med redke slovenske naseljence, ki so dosegli višje akademske avstralske kvalifikacije. V službi je bila imenovana za članico viktorijskega izpitnega odbora za nemško maturo.

Po prihodu v Melbourne je bila Anica ena izmed stebrov prve slovenske nedeljske šole, ki jo je ustanovil p. Bazilij (1960). Videla je potrebo v zbiranju slovenskih družin pri verskem središču za boljše versko življenje in kulturno vzgojo mladine.

Učila je mladino pisati in brati. Ni se omejila samo

na šolske ure. Rada se je pogovarjala z učenci ob vsaki priliki — ob pripravah na razne prireditve, proslave, nastope z igrami, deklamacijami in petjem, na izletih, pri obiskih družin itn. Spodbujala je zanimanje za slovensko narodno nošo, dajala nasvete, kako si noše sami napravijo. Dopisovala se je z učenci v MISLIH in imela svoje zasluge pri začetku odmerjene strani, takrat imenovane "Kotiček naših malih". Posedovala je prav dar za dobre in ljubeznive stike z učenci in jih ohranila tudi kasneje, ko so že odrasli. Z nekaterimi prav do smrti.

S prihodom slovenskih sester frančiškank Brezmađežne (1966) je bilo poučevanje olajšano. Hodila je še naprej poučevati z nezmanjšano mero. Učila je slovenščino tudi v razredu, ki ga je organiziral g. Marko Zitterschlager v oddaljenem St. Albansu. To je lahko storila s pomočjo brata Štefana, ki je pomagal s prevozom učencev s svojim avtom, ker nekatere družine še niso imele lastnega vozila.

Ob koncu leta 1973 se je poslovila od Avstralije. Vključila se je namreč v laično skupino Ognjiščarjev, ki imajo namen v svoji okolici poživljati versko življenje v smislu krščanske ljubezni. Iz Italije je bila poslana v Anglijo, kjer je zdaj zaključila svoje poslanstvo.

Tretjino svoje življenjske dobe je Anica Srnc preživela v delu za kulturno in versko življenje slovenske skupnosti v Melbournu, z velikimi zaslugami za slovensko nedeljsko šolstvo in otroške odrske nastope. Vsi ljubitelji slovenske besede jo bomo ohranili v lepem in hvaležnem spominu. R. I. P.

Anica
leta
1964

*Ko sem bila magistra, sem si
v spominsko knjigo
zapisala načelje:
Darilo bodi mi
življenje celo!*

/ Iz enega izmed Aničinih pisem /

To svoje geslo je Srnečeva Anica dobesedno uresničevala vse svoje življenje in se darovala Bogu za druge.

NA prvo nedeljo v mesecu maju smo se rojaki naše-
ga adelaidskega verskega središča Svete Družine ude-
ležili že tradicionalne marijanske procesije na zem-
ljišču tukajšnjega semenišča. Bilo je čudovito nedelj-
sko popoldne, ki je privabilo veliko Marijinih častil-
cev v Rostrevor. Tudi naša narodna skupina ni bila
majhna, pogrešali pa smo narodnih noš. Kljub temu,
da vsi nekako odpuvedujejo – kaj res postajamo pre-
utrujeni za skupnost? – je gospa Dodičeva ostala
zvesta: ponosno je stopala v procesiji in pridružila se
ji je še Kresevičeva Olivija. Kje so ostale še druge na-
rodne noše? Škoda, da se ne pokažejo ob takihle
prilikah: v čast Materi božji in v sedanjih prilikah na-
še borbe za samostojnost kot ambasadorke naše na-
rodne identitete. Upam, da bo narodnih noš prihod-
nje leto kaj več – no, vsaj toliko kot jih je bilo za to
priložnost v preteklih letih.

Morda bi bilo tudi primerno in modro, da bi na pr-
vo majsko nedeljo pred peto uro prostori Slovenske-
ga kluba ne bili odprti. Tako bi se le marsikdo odlo-
čil za udeležbo pri naši verski manifestaciji, potem
pa prišel na večerjo v klub. Naj bodo te vrstice spod-
buda vsem odgovornim. Vse so nas že matere vzgaja-
le v krščanskem duhu – matere zatajujemo, če zdaj
v življenju odpuvedujemo, kadar nas krščanstvo stane
malo zrtve.

Dne 24. aprila v poznih večernih urah je odšel k
Bogu po plačilo g. MIRO NOVAK. Okrepjen z za-
kramentom svetega maziljenja je odšel s tega sveta v
novega, kjer ni več trpljenja. Zaspal je v krogu svojih
najdražjih, saj so bile pri njem žena Ivanka ter hčerki
Janet in Sandra, pa še svakinja Francka. Dudley Park
Janet in Sandra, pa še svakinja Francka. Dudley Park
pokopališče, kjer počiva že precej naših rojakov, je
dobilo en slovenski grob več. Pokojnika priporočamo
božjemu usmiljenju, vsem sorodnikom pa iskreno so-
žalje.

Več o našem pokojnem Miru pa lahko berete v
rubriki Križem avstralske Slovenije izpod peresa dr. S.
Franka.

Drugače v našem verskem središču ni kaj posebno
novega. Naši prvoobhajanci se vneto pripravljajo na
svoj veliki dan, ki bo 25. avgusta. Iskrena zahvala in
vse priznanje naši katehistinji Ahlinovi Ančki. Svoje
bogoslovno znanje, ki si ga je pridobila pri študiju v
Kanadi, s pridom posreduje drugim v naši skupnosti.

Naši upokojenci bodo imeli svoje redno srečanje na
dan 13. junija, ko obhajamo god sv. Antona. Ob pol
enajstih (10.30) bomo imeli sveto mašo, nato pa v
dvoranici zabavne igre s kosilom. Vsi upokojenci le-
po vabljeni!

Spored slovenske oddaje na etnični radijski postaji
5 EBI FM poslušate lahko vsako sredo zvečer ob

Misli, Maj 1991

SVETA DRUŽINA

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 479, Welland, S. A., 5007)
Tel.: (08) 46 9674

7.30 (verski program) in ob nedeljah ob dveh popol-
dan. Oba sporeda sta za adelaidske Slovence – poslu-
žite se lepe prilike, ki jo mnogi rojaki po svetu ni-
majo!

V aprilu sem bil v Perthu, da so imeli tamkajšnji ro-
jaki na nedelji 14. in 21. aprila priložnost prisostvova-
ti slovenski maši. Zelo so oddaljeni od drugih naših
naselbin, zato pa so hvaležni duhovnikovega obiska
od časa do časa. V vzpodbudo tudi drugim našim
skupnostim po Avstraliji naj povem, kako lepo in po-
žrtvovalno deluje tamkajšnji Cerkveni svet. Pred leti
je bilo vse odvisno le od samega duhovnika, ki je mor-
al pred obiskom sam obveščati ter organizirati vse
potrebno za bogoslužje, kar pa zaradi razdalj vseka-
kor ni lahko. Zdaj ima to nalogo in ostalo v zvezi z
obiskom slovenskega duhovnika na skrbi Cerkveni
odbor, ki lepo organizirano deluje. V odsotnosti du-
hovnika skrbi za povezavo z njim, doma pa je vidno
lepo sožitje s Slovenskim društvom, saj oba odbora
delujeta v dobrobit slovenski skupnosti. Prepričan
sem, da bodo člani našega Cerkvenega odbora (Sil-
vo Bezgovšek, Zlatka Agrež, Maks Kočar in Slavko
Tomšič) vztrajali pri delu, ki prinaša lepe sadove.
Enako tudi pevski zbor pod vodstvom gospe Marije
Stikenbauer, organistke in cerkvene odbornice, ki se
trudi s pevskega vajami in in kaže svojo ljubezen do
slovenske pesmi. Brez pevskega zbora in njegovih
ubranih glasov bi bila naša maša zelo osiromašena.
Vsi smo hvaležni odboru in pevskega zboru za so-
delovanje in nesebično delo. Perthski rojaki, Bog vas
živi!

P. JANEZ

IZPOD TRIGLAVA

K SVETOVNEMU slovenskemu kongresu je kot kolektivni član pristopila tudi slovenska katoliška Cerkev, je v posebni Izjavi sporočil javnosti 25. aprila kot predsednik Slovenske škofovske konference dr. Alojzij Šuštar, nadškof in metropolit. V Izjavi je povedal tudi namen tega koraka: "da glede na svoje naloge in vlogo v slovenskem narodu sodeluje v Svetovnem slovenskem kongresu in da bi hkrati spodbudila člane Cerkve, naj individualno pristopijo k ustanovi, ki bo gradila svetovno slovenstvo."

Morda bo ta jasna izjava vodstva slovenske Cerkve tudi kakemu našemu rojaku v Avstraliji odprla oči, da je sodelovanje pri avstralski veji Svetovnega slovenskega kongresa vredno in potrebno delo za bodočnost našega naroda. Ko bi ne bilo, bi nadškof ne storil tega koraka v imenu Cerkve. Verjetno bi storil ravno nasprotno in odsvetoval članom Cerkve pristop in sodelovanje.

ŠE DOLGO BO VZELO, da se bo Slovenija rešila miselnosti, ki so jo ljudem vcepljali dolgih petinštirideset let komunisti. Vse so imeli v rokah, stare so z ustrahovanjem prisilili k molku, novo generacijo so pregneti, da mora misliti po njih volji. Eno leto iz enoumja v pluralizem je prekratko in nekateri na tej poti niso storili še niti koraka, zlasti osebe pri obveščevalnih sredstvih: tisku, radiu, televiziji. . . Tako je uredništvo Radia Šmarje pri Jelšah cenzuriralo čestitko zlatoporočencema Andreju in Jožefi Polajžer od Sv. Roka ob Sotli zaradi neprimerne vsebine ("da ju Bog ohrani še vrsto let med nami") V splošnem veselju družine ob zlatem jubileju je bila radijska zavrnitev celotnega voščila vsekakor žalitev čustev domačih, tudi verskih.

Da, dolgo bo vzelo . . . Vsaj malo napredka je pa le: uredništvo se je skušalo opravičevati in je v odgovoru

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 387 8488

iskalo izgovore za svojo starosmernost. Præd leti bi bilo najbrž z zavrnitvijo vse končano.

NOVI DEVIZNI in monetarni red bo stopil v Sloveniji v veljavo z letošnjim prvim junijem. Z njim se skuša Slovenija zavarovati pred možnim novim jugoslovanskim inflacijskim valom. Oblasti hočejo predstaviti novo ureditev, ustanovitev Narodne banke Slovenije in seveda tudi lastni denar.

POŽAROV so v Sloveniji zabeležili v lanskem letu 2601, kar je za 30,4% več kot v letu poprej. Med katastrofalne požare leta štejejo požar steklarne Hrastnik, tovarne Color Medvode in Papirnice Radeče. Požari so zakrivili smrt 22 ljudi (leto poprej 18), ranjenih pa je bilo 43 (leto poprej 68) in od teh 18 gasilcev (leto poprej pa 20).

NEKATERE nerentabilne potniške vlake bodo morali v Sloveniji ukiniti, če ne dobijo pravočasno dovolj finančne pomoči. Pripravili so seznam kar osemindesetih vlakov, ki naj bi bili ukinjeni že z novim voznim redom v letošnjem juniju, ker so zasedeni manj kot ena četrtina polne zasedbe. Lokalne proge bi bile najbolj oškodovane in pa proga Ljubljana - Sezana.

SPOMINSKO PLOŠČO so odkrili z lepo slovesnostjo na rojstni hiši dr. Antona Korošca ob 50-letnici njegove smrti. Za to priliko so povabili Ivana Omana, člana predsedstva Republike Slovenije, slavnostni govornik pa je bil dr. Vekoslav Grmič. Znanstveni simpozij o delu in življenju dr. Korošca, tega našega velikega predvojnega narodnega voditelja, pa so organizirali v Vidmu ob Ščavnici. Lepo in prav je, da je spomin nanj zopet oživel, saj se o dr. Korošču doma ni govorilo in pisalo vsa leta po vojni in revoluciji.

ZADNJI PODATKI o stanju škofijskih in redovnih duhovnikov v slovenskih škofijah so sledeči:

Ljubljanska nadškofija ima 359 škofijskih duhovnikov, redovnih duhovnikov pa 169. Stalnih diakonov ima 5, bogoslovcev pa 58.

Koprška škofija ima vseh duhovnikov 184. Od teh je 25 redovnih duhovnikov, 21 pa jih je zaradi starosti že upokojenih. Bogoslovcev je 20.

Mariborska škofija ima vseh duhovnikov 341, od teh 82 članov raznih redov. Izven škofije živi in deluje 29 duhovnikov.

Povprečna starost slovenskih duhovnikov je 51 let.

DO POSEBNEGA SREČANJA je prišlo na letošnjo pepelnično sredo v poslopju Skupščine občine Nova Gorica. Poleg msgr. dr. Franca Močnika, kateremu je srečanje veljalo, so bili gostje še drugi duhovniki z goriškimi nadškofom in koprskim škofom ter vidnejši predstavniki Občinske skupščine Nova Gorica. Novo-

goriški župan Sergij Pelhan se je javno oprostil msgr Francu Močniku za krivice, ki jih je kljub svoji narodni zavednosti, saj je dosti pretrpel pod fašizmom zaradi svojega slovenstva, moral sprejeti tudi po vojni od lastnih ljudi. Leta 1947 ga je namreč naščuvana drhal dvakrat (konec septembra in v začetku oktobra) surovo pognala pri Solkanu čez mejo. Župan se je msgr. Močniku zdaj oprostil tudi za prezir, ki ga je bil deležen od takratnih jugoslovanskih oblasti dolga leta po teh krivičnih dogodkih.

“Za vse, kar sem doživel jaz in z menoj (zdaj že pokojni) msgr. Kretič, moji starši in moja sestra v tistih dneh, velikodušno odpuščamo, saj je odpuščanje akt človekove svobodne volje. Ni pa tako z našim spominom. Nimamo moči, da bi izbrisali iz spomina, kar človek doživi. Čim hužje je dejanje, tem globlje se zarije v spomin in zato ga tudi še tako velikodušno odpuščanje ne more izbrisati iz spomina. Naj se nikoli več kaj takega ne ponovi! Premajhni smo, zato nas mora vezati med seboj razumevanje, spoštovanje in potrpljenje drugega z drugim. Gospod Bog naj tega da vsem našim ljudem v obilni meri!” je ob tej priliki dejal vidno ginjen mgrs. Močnik.

Res, samo iskrena resnica bo nas vse osvobodila in nam utrla pot k resničnemu sodelovanju v dobrobit vsega naroda, kot je ob tej priliki poudaril koprski škof dr. Metod Pirih.

ŽE ZADNJA VOJNA je po Sloveniji uničila veliko kulturnih vrednot, povojne razmere pa jim tudi niso bile naklonjene. Mnogo kosov stoletnega pohištva, predmetov in slik na steklu je za nekaj dinarjev odšlo iz starih kmečkih hiš bogsigavedi kam preko slovenskih meja. Na Krasu ni bilo nič bolje. Tam skuša izginjajoče kulturne vrednote zavarovati Bogomila Dovjak iz Nabrežine, kot smo brali v domačih listih. Pa tudi sama ustvarja in uporablja tradicionalne predmete in preproste izdelke, kot so loparji za kruh, leseni krožniki, mentrge ali vintle in podobno. Z razstavljanjem teh predmetov poživlja smisel zanje, saj bi bilo škoda, da bi vsa ta slovenska tradicija bila zavržena kot nekaj brez vsake vrednosti. Več takih Bogomil bo treba na vseh koncih dežele pod Triglavom.

GALLUS, pevski zbor argentinskih Slovencev, je 9. maja dospel v Ljubljano. Vodi ga Anka Savelli-Gaser in šteje 54 članov, danes večina od njih že v Argentini rojenih otrok beguncev iz leta 1945. Ti so zdaj prvič v domovini svojih staršev.

Ob prihodu se je skupina najprej podala v ljubljansko stolnico v praznični večerni maši, saj je bil ravno praznik Vnebohoda: Srečali so se z nadškofom Šuštarjem, nato pa je sledil slovesen sprejem na ljubljanskem magistratu. Tam jih je pozdravil ljubljanski župan inž. Jože Strgar, nekateri predstavniki oblasti in

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 470 4095

Vsa dela so pod garancijo!

velika skupina svojcev. Za prejšnji režim nezaželjeni, so bili zdaj res lepo sprejeti. To so vsekakor zaslužili – za svojo trdoživost in zvestobo domačemu narodu izročilo, čeprav daleč od Slovenije in brez podpore domovine. Zato je težko opisati občutke, ko je ob tem srečanju zadonela himna Sloveniji (besedilo dr. Marka Kremžarja, skladba Osanova), ki ste jo lahko brali na drugi strani prejšnje številke MISLI.

Gallus bo imel po Sloveniji vrsto koncertov, za katere je pripravil nad 70 skladb, med njimi tudi nekatere domovini neznanе (dela prof. Geržiniča, dirigenta Šijanca itd.), pa tudi pesmi argentinske in druge južnoameriške folklore. Seveda si bodo pevci vzeli tudi čas za obiske sorodnikov, pa raznih po imenu znanih krajev kot so Brezje, Bled, Rog . . . predno se vrnejo v Argentino.

AVSTRALSKI časopisi kakor tudi radijska in televizijska poročila sleherni dan prinašajo novice o političnem razvoju v Jugoslaviji. Kriza se zaostrojuje, ko pripravljamo to izdajo. Srbija noče na predsedniško mesto Hrvata Stipa Mesića, kateremu pripada mesto po rotaciji. Tako je trenutno država brez glave. Spopadi med Srbi in Hrvati so že zahtevali svoje žrtve. Zdaj je tudi hrvaški referendum izglasoval (s preko 90% glasov) samostojnost, Makedonci sledijo Sloveniji in Hrvaški z javnimi demonstracijami, del Srbov pa hoče vrnitev kraljevine . . . Amerika je z ozirom na nemogoče razmere Jugoslaviji odpovedala sleherni finančno podporo, ki je prihajala po raznih mednarodnih kanalih, da je sploh še mogla korak za korakom dalje. Bodočnost visi v zraku.

Slovenija čuti težo razvijajočih se dogodkov, četrudi pri sporu med Srbijo in Hrvaško čaka nekje v ozadju, kdaj bo ugodna prilika za korak na svoje. Sleherna pot obeta več kot pa negotovost v zvezi z narodi, kjer vlada nesoglasje in krivica ter eden s silo prevladuje nad drugimi.

Bo slovenska vlada v juniju oklicala samostojnost Slovenije ter jo postavila na lastne noge? Naj bi nas ne prehiteli kakšni drugi dogodki, ki bi hoteli prepričati narodovo decembrsko odločitev!

SVETO PÍSMO

ODLOMEK MESECA

POŠLJI
SVOJEGA
DUHA!

KO se je Jezus poslavljaj od svojih učencev, jim je ob slovesu na dan vnebohoda obljubil tudi "moč od zgoraj". Obljuba je bila izpolnjena na binkoštni dan, ko so bili apostoli zbrani v sobi skupaj z verujočimi ženami, še vedno v strahu in v negotovosti, ker jih je Kristus "zapeljal" na tako nesigurno pot. V trenutku svoje nemoči so prejeli Svetega Duha. Ta moč od zgoraj je odslej dalje krepila njihovo vero in predanost Kristusu.

Že tedaj, ko jim je Jezus obljubljal Svetega Duha, je rekel: "Tolažnik, Sveti Duh, ki ga bo Oče poslal v mojem imenu, vas bo učil vsega in spomnil vsega, kar sem vam povedal." Jezus sam je s temi besedami zagotovil notranja spoznanja in izkustva, luč in gotovost, ki so dar in sad Svetega Duha. To je več kot vsaka tiskana beseda, več kot razgovori o veri in več kot še tako temeljito mozganje zgolj človeškega duha. Saj je Sveti Duh "Gospod, ki oživilja". Oživilja tudi našo vero, naš odnos do Boga, naša razumska spoznanja o Njem, naše versko zadržanje. Gospod, ki oživilja, daje zavzetost, polet in ogenj, da človeka žejja po Bogu. Le On oživilja in poživilja našo vero, da postane središče naše osebnosti, jedro naše notranjosti.

Najboljše izkustvo takega doživljanja ob prejemu Svetega Duha najdemo pri samih apostolih. Po Jezusovi smrti na križu se njihovo upanje v trenutku zruši v razmišljanje o neuspešnosti poslanstva. Morda se je v glavi koga od njih pojavila celo misel, da jih je Jezus prevaral. Saj so vsi zaradi njega zapustili varna ognjišča svojih domov, nekateri izmed njih celo svoje družine.

Po vstajenju se začenjajo zanje najdaljše duhovne vaje, v katerih morajo ne samo spremeniti svoje mišljenje, temveč predvsem sprejeti novo vsebino in na-

TO govori Gospod:

Izlil bom svojega Duha na vse človeštvo; vaši sinovi in vaše hčere bodo prerokovali, vaši starčki bodo imeli sanje, vaši mladeniči bodo gledali prikazni. Tudi na vaše hlapce in dekletke bom v tistih dneh izlil svojega Duha. Delal bom na nebu in na zemlji čudovita znamenja: kri in ogenj in steber dima; sonce se bo spremenilo v temo, luna v kri, ko pride Gospodov dan, veliki in strahotni.

In zgodilo se bo: rešeni bodo vsi, ki bodo klicali Gospodovo ime, kajti na gori Sionu in v Jeruzalemu bo rešitev, kakor je govoril Gospod, in med rešenimi bodo, katere kliče Gospod.

Joel 3, 1 – 5

Prvo berilo večerne maše
binkoštno sobote

čin življenja. Kristusovo vstajenje jim prvič približa njih življenjsko zapisanost slediti resnici z vero. To, kar je dojemal razum, postaja premalo, predvsem pa brez prave trdnosti. Šele po binkošnih so pripravljene odpreti resnici tudi svoja srca.

Če razmišljamo o njihovem sprejemanju vere v Kristusa Odrašenika po prihodu Svetega Duha, potem pridemo do spoznanja o sadovih, po "katerih vas bodo spoznali", kot pravi Jezus. In sadovi prave in močne vere so zapisani pri apostolu Pavlu v pismu Galacjanom: ". . . ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, blagost, dobrotljivost, krotkost, zdržnost . . .". Teh sadov smo potrebni tudi mi, da bi bila naša vera iz naših del spoznavna.

Zakaj sem izbral za osnovo tega razmišljanja manj znani odlomek iz stare zaveze, ki že sama pomeni za večino kristjanov težji zalogaj? Zgornji odlomek je apostol Peter vključil v svoj govor množici, ki mu je prisluhnila, po prejemu Svetega Duha. Iz njegovih besed je spoznavno, da je za Kristusovo poslanstvo potrebno povezovati zapise stare zaveze, kar neposredno potrjuje izpolnitev starih prerokb. Samo v moči božjega Duha je lahko Peter prišel do tega trdnega

prepričanja, da ga je lahko predal množici, ki je preteklosti dobro poznala. Ker so preroki v svojih spisih izhajali iz svojega okolja in razmer, ki so bile njihovem poslanstvu največkrat nenaklonjene, so svoja pričakovanja po Gospodovem dnevu postavljali v bližnjo bodočnost. S tem je aktualnost preroških besed pridobila na pomenu. Izraelci pa so na izpolnitev preroških besed le morali čakati celih 800 do 400 let.

S tem, ko je Peter uporabil v govoru Joelove besede, je pokazal, da je premalo razumsko iskanje izpolnitve, kajti za vero je potrebna osebna potrditev preko življenja – življenjsko spoznanje. Peter in drugi učenci so se po prihodu Svetega Duha znebili vseh človeških ugovorov po smiselnosti njihove odločitve – slediti Kristusu. Njihova pot je zažarela v popolnoma novi luči. V pripravljeno in preizkušano zemljo je bilo položeno seme božje besede, ki je pozneje obroditilo bogate sadove. Iz teme in nevednosti je zasijala luč pravega spoznanja. Tako prihaja "Gospod, ki oživlja".

Slovenski teolog in pesnik Vladimir Truhlar je v svoji pesmi zelo lepo spoznal vsebino binkoštnega praznika, ko je zapisal:

Pošlji, Gospod,
pošlji svojega Duha,
naj spet razkrije
v mojem
usihajočem srcu
beli mir svojih vrtov,
v njih razlije luč
med veje, v roso,
zbudi sinice –
in spet se bodo
Tvoje stvari –
kot bosí otroci
v pomladni travi –
svetlo klicale
in se zbrale
za ples
pred Teboj.

Pošlji svojega Duha
in me prerodi
in prenovil boš
obličje zemlje.

V cerkvah se zbiramo večinoma kristjani, ki smo svoje binkošti že doživeli s prejemom zakramenta potrjenja – birmе. "Gospod, ki oživlja" je prišel nad nas in "moč Najvišjega nas je obsenčila". Velik dar smo prejeli, ostaja pa vprašanje, kako s tem darom ravnamo. Ali smo pustili, da nas je Sveti Duh spre-

nil in iz naše vere naredil bogato osebno vero, ki je pripravljena sprejemati božjo resnico ter jo v življenju uresničevati? Za živo navzočnost Duha v nas je potrebno nekaj več kot samo čakati na to, da nas Bog sam "premakne". Potrebno je skleniti roke ter preko molitve Vsemogočnega prositi za milost. Gospod želi, da ga prosimo, kajti s tem vzpostavimo osebni stik, ne neko zaslužnjevalsko odvisnost, temveč svobodo božjih otrok, ki se spozna v odgovornem odnosu do naše ga življenja in življenja drugih.

Zato naj zaključim to premišljevanje s kratko prošnjo:

"Gospod, napolni nas s svojim Svetim Duhom, da bo postala naša vera resnična, da bodo naša dejanja dobila vsebino in pomen za vso Cerkev, za vse človeštvo! Amen."

P. NIKO

Duši madeže izmij,
kar je suho, spet zalij
in ozdravi rane vse!

Upogni, kar upira se,
vse ogrej, kar mrzlo je,
vodi vse, ki so zašli!

In sedmero vlij darov
v duše svojih vernikov,
ki v te zaupajo.

/Iz binkoštna pesmi/

SV. RAFAEL

*Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M.,
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Telefon: (02) 637 7147*

*Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon: (02) 682 5478*

POKOJNI – Dne 24. aprila 1991 je v Westmead bolnišnici umrl **DUŠAN KARBİČ**, ki je živel v South Wentworthville, NSW. Pokojnik je bil rojen 9. februarja 1916 v Ormožu. Leta 1952 se je v Trstu poročil z Danico Kristan, po rodu iz Rakuljka pri Postojni. Še isto leto sta emigrirala v Avstralijo na ladji Scoubirin. Pred prihodom v Avstralijo je bil Dušan devet let podoficir v italijanski vojski, tu pa je bil do svoje bolezni zaposlen pri Parker Furniture podjetju za izdelavo pohištva v Seven Hills. Bil je zelo skrben mož in oče, ki se je ves razdajal za svojo družino. Kar devet let je bil zelo preizkušán, ko mu je zdravje odpovedalo, a je bolezen vdano prenašal. Iz krajevne župnije so mu redno prinašali sveto obhajilo, prejel je tudi sveto maziljenje, ki ga je pripravilo za odhod v večnost. Žena Danica je tudi zgledno skrbela zanj v njegovi bolezni. Tudi sama je zbolela in iz bolnišnice so ji dovolili za nekaj ur na dan pogreba, nato se je morala vrniti. – Pogrebna maša za pokojnikovo dušo je bila opravljena v ponedeljek 13. maja v župni cerkvi Naše ljube Gospe Kraljice miru, Greystanes, ob mojem somaševanju, pokopan pa je bil na pokopališču v Ryde. Poleg žene Danice zapušča Dušan sina Duška in hčerko Darjo, pa tudi polsestro Marijo Nemanič r. Berne ter bratranca Izidorja Karbič.

Dne 8. maja je v Canberri, ACT, na svojem domu v Westonu umrl **MIROSLAV PENCA**. Rojen je bil 11. januarja 1934 v Novem mestu v družini Franca in Terezije r. Goropec. V maju 1958 se je kor begunec v Vatikanu poročil z Ljudmilo Osojnik, po rodu iz Prečne pri Novem mestu. V Avstralijo sta dospela naslednje leto v aprilu na ladji Aurelia. Že po enem tednu so ju sorodniki iz Bonegille poklicali v Canberro, kjer sta ustvarila svoj dom in lepo vzgojila štiri otroke ter jim vcepila tudi ljubezen do slovenskega jezika in

sploh naše dediščine. Pokojnik je bil po poklicu mizar. S svojim delom je veliko pripomogel k gradnji canberrskega Slovenskega doma. Bil je tudi predsednik in dolga leta odbornik, vseskozi pa aktiven član Slovenskega društva Cangerra.

Slovenska pogrebna maša je bila opravljena v župni cerkvi sv. Janeza Vianeja, Waramanga, ACT, v petek 10. maja, nato smo pokojnika spremili na pokopališče Gungahlin, Mitchell, ACT. Po blagoslovu groba in molitvah se je od njega poslovil društveni predsednik Alojz Kavaš, nato je spregovoril tudi Cvetko Falez. Pevke in pevci so nato zapeli "V nebesih sem doma" in še pesem "Gozdič je že zelen", ki jo je pokojni Miro rad prepeval. Poleg žene Ljudmile zapušča štiri otroke. Najstarejši je Ivan John, poročen s Štefko r. Forjanič, nato je Majda Marija por. Taylor, Mark Franc je še samski, najmlajša pa je Tanja Ana. Brat Jože živi v Canberri, brat Janez pa v Queenslandu, dočim sta brata Stane in Franc že pred leti umrli v domovini.

Isti dan, 8. maja, je v Kingswoodu, NSW, umrla **ZOFIJA KOŠAK** r. Horvat. Pokojnica se je rodila leta 1937 v vasi Hrastje-Mota pri Radencih. Poročena je bila z Jožefom Košakom, po rodu iz Petajncev. Poleg njega zapušča še sina Pepija in hčerko Helgo, ki je poročena in mati štirih otrok. Pogrebne molitve so bile opravljene v ponedeljek 13. maja v kapeli Kolegija sv. Jožefa v Kingswoodu, nato je bila pokopana na tamkajšnjem pokopališču.

Vsem svojcem omenjenih pokojnih iskreno sožalje. Naj jim bo Bog-Sveti Duh Tolažnik resnična tolažba ob izgubi dragih. Mati božja, ki je stala pod križem umirajočega Sina, naj jim izprosi vdanost v božjo voljo! In zahvala vsem, ki so posredovali podatke o pokojnih!

KRSTI – Sarah Maria Collier, Bega, NSW. Hčerka Ronaldina in Brigitte r. Osolnik. Botra sta bila Martin Osolnik in Helen Neil. – Župna cerkev sv. Patrika, Bega, NSW, 24. marca 1991.

Daniel Mark Vidmajer, Gold Coast, Qld. Oče je Walter Leslie, mati Jennifer Ruth r. Chamberlain. Botra sta bila Kurt Zeirzer in Leanne Hockings. – Cerkev Srca Jezusovega, Merimac, Surfers Paradise, Qld., 6. aprila 1991.

Marjan Brezovnik, Mulgoa, NSW. Oče Marjan, mati Milica r. Andačić. Botra sta bila Toni Tomažin in Joanne Tomažin. – Sv. Rafael, Merrylands, NSW, 21. aprila 1991.

Michael Joseph Prinčič, Smithfield, NSW. Oče Eddy, mati Tania r. Vidic. Botrovala sta Silvio in Popi Mirabilio. – Sv. Rafael, Merrylands, NSW, dne 28. aprila 1991.

Clare Louise Baša, Windang, NSW. Oče Alan, mati Susan r. Turner. Botra: Steven in Debbie Tagliaferro.

– Slovenska cerkev Vseh svetnikov, Figtree, NSW, 28. aprila 1991.

Amanda Bridget Davidson, Monterey, NSW. Oče Gerald, mati Dragica r. Flisar. Botrovala sta Jasmina Joussef in Raymond McCooey. – Centre Lutheran Church, Sydney, 28. aprila 1991.

Kathryn Kovačič, Prairiewood, NSW. Oče Joseph, mati Kristina r. Joželj. Botra sta bila Vinc Joželj in Sandra Slanič. – Sv. Rafael, Merrylands, 4. maja 1991.

Kristina Anne in **Steven Paul Marinić**, Granville West, NSW. Oče Frank, mati Božica r. Biškup. Botrovala sta Anthony in Joanne Grace Tomažin. – Sv. Rafael, Merrylands, 4. maja 1991.

Vesna Cerovac, Fairfield, NSW. Oče Franjo, mati Suzana r. Mihalič. Botra sta bila Jože in Nada Časni. – Sv. Rafael, Merrylands, 5. maja 1991.

Novokrščenim, staršem, družinam in botrom naše iskrene čestitke. Molimo za malčke, da bi imeli doma lep zgled in vso možnost za napredovanje v krščanskem življenju.

POROKE – **Andrejka Plešec**, Kingsford, NSW, hči Andreja in Mire r. Zidanšek, rojena v Sydneyu, krščena v Paddingtonu, in **Ranko Bilić**, rojen in krščen v Sydneyu. – Župna cerkev v Kensingtonu, NSW, dne 23. junija 1991.

Robert Šuber, Thirroul, NSW, sin Albina in Alde r. Kozlovič, rojen v Wollongongu, krščen v stolnici sv. Frančiška Ksaverija, Wollongong, in **Sylvia Linda Jamšek**, Strathfield, NSW, hčerka Cirila in Francke r. Sladič. Rojena v Sydneyu, krščena v Paddingtonu. Priči sta bila Walter in Kristina Šuber. – Sv. Rafael, Merrylands, 14. aprila 1991.

Paul Fahd, Riverwood, NSW. Katoličan maronitskega obreda, in **Anna Kavaš**, hčerka Jožeta in Roze r. Škafar. Rojena in krščena v Odrancih, Prekmurje. Priči sta bila Paul Bettar in Sonia Kolar. – St. Charbel Maronite Church, Punchbowl, NSW, 20. aprila 1991.

Andrea Konestabo, Seven Hills, NSW, sin pokojnega Mirka in Terezije Žele, rojen v Sydneyu, krščen v Auburnu, in **Linda Castelli**, Maroubra, NSW. Hčerka Salvatora in Michelle Castelli. Priči sta bila Melisa Dunn in Stephen Parnell. Župna cerkev sv. Družine, Maroubra, NSW, 28. aprila 1991.

Damijan Fortuna, Bossley Park, NSW, rojen in krščen v Spodnji Idriji kot sin Franca in Marije r. Močnik, in **Danica Šajn**, Bossley Park, NSW, hčerka Danila in Zofije r. Smerdel, rojena v Sydneyu, krščena v Blacktownu. Priči sta bila Joško in Linda Šajn. – Sv. Rafael, Merrylands, 4. maja 1991.

Omenjenim parom naše iskrene čestitke k prejemu zakramenta svetega zakona. Naj jih spremlja vse življenje božji blagoslov!

P. CIRIL je 6. maja odšel v domovino, kjer ima na sporedu poleg dopusta tudi študij in seveda izpite za svoj magisterij. Pismene naloge je že vse dovršil v lanskem letu, ko je bil v St. Paschal kolegiju, Box Hill, Vic. Sedaj so na vrsti še ustni izpiti.

Pred odhodom je p. Ciril uredil še ves spored za prihod **p. provinciala Miha in kopskega škofa Metoda Piriha**. Prvi pride v Sydney 2. avgusta. Obiskal bo vse naše postojanke. Mesec pred našim obiskom pa se bo mudil v San Diegu, Kalifornija (ZDA), kjer bo kot naš slovenski provincial prisostvoval generalnemu kapitlu frančiškanskega reda in volitvam novega generalnega predstojnika. – Škof Piriha pa prispe v Perth s Singapore letalsko linijo (SQ Flight 223) v petek 16. avgusta ob 1.30 zjutraj. Za tamkajšnje rojake bo maševal v nedeljo 18. avgusta. Dva dni pozneje, v torek 20. avgusta, odleti v Adelaido. Spored južnoavstralskega bogoslužja bo objavil p. Janez v svoji koloni.

Nato pride na vrsto naš spored za NSW, ACT in Qld. Škof Piriha prispe v Sydney v četrtek 29. avgusta ob 5.55 popoldne (TN Flight 47). Upam, da bo prišlo lepo število rojakov na sydneyško letališče k sprejemu, tudi narodne noše. Za rojake v Wollongongu bo maševal v Figtree v soboto 31. avgusta ob petih popoldne. Sledilo bo srečanje v dvorani in družabna prireditev za očetovski dan. – Naslednji dan, na nedeljo 1. septembra – očetovski dan – bo sveta birma v Merrylandsu pri sveti maši ob 9.30 dopoldne. – Isto nedeljo zvečer ob šestih bo škofova maša za rojake v Canberri (naša običajna cerkev sv. Petra in Pavla, Garran, ACT). Sledilo bo srečanje v Slovenskem klubu. – Za sredo 4. septembra je v načrtu škofov obisk v Newcastleu. Njegova maša bo ob šestih zvečer v Hamiltonu. – Naslednja sobota in nedelja (7. in 8. septembra) sta določeni za škofov obisk rojakov na Zlati obali, v Brisbanu in v Cornubiji. Podrobnosti bodo določene kasneje. – Wagga Wagga bo dobila škofov obisk na njegovi poti v Viktorijo, s sveto mašo v sredo 11. septembra ob 11 uri dopoldne. – Sledi njegov obisk Viktorije z večerno mašo na isto sredo v Wodongi, obiskom Morwella, Geelonga, St. Albansa in škofove maše v Melbournu z birmo ter blagoslovom Doma počitka m. Romane.

Gornji datumi in ure bogoslužja se lahko še kaj spremenijo, v glavnem pa velja, kar sem napisal.

SLUŽBE BOŽJE – **Canberra-Garran** pride spet na vrsto v nedeljo 16. junija ob šestih zvečer. Pridite vsaj dvajset minut predčasno, da bomo imeli pevsko vajo. Prav je, da razširimo naš pevski spored, da ne bomo prepevali vedno istih pesmi. – **Figtree** ima redno slovensko mašo vsako drugo in četrto nedeljo (9. in 23. junija) ob petih popoldne. – **Newcastle** pa pride spet na vrsto v nedeljo 30. junija ob šestih zvečer.

BOG PLAČAJ vsem rojakom, ki so prispevali ob velikonočnih praznikih za vzdrževanje našega verskega središča. Tudi vsak dar, ki bo sledil, je zares dobrodošel. Saj imamo sedaj na skrbi **obnovo obeh zvonikov**, kar bo pomenilo precejšen izdatek. Nekateri so že prisluhnili tej naši prošnji in prispevali. Vabimo še ostale, da se pridružijo seznamu darovalcev za naša zvonika. — Pohvaliti moram našo mladinsko skupino, ki se je zavzela za to akcijo ter organizirala razne dejavnosti (kot so "Baby Photo Contest", "Car Rally" "Fashion Fair"). Ista skupina je imela na skrbi tudi postrežbo na materinski proslavi. — Igralska skupina pa je žela lepo priznanje s številno udeležbo pri dveh predstavah igre v petih slikah "Martin Krpan". Ponorili jo bodo 18. maja.

ROMANJE v Penrose Park bomo imeli v četrtek 13. junija. Cena prevoza z avtobusom je enajst dolarjev. Prijavite se čimprej v zakristiji, po našem telefonu (637-7147, ali po tudi telefonično Elizabeti Kociper (632-2038). Zadnji dan za prijavo in plačilo vožnje je nedelja 9. junija. — Odhod iz Merrylandsa bo ob deveti uri dopoldne, povratek pa okrog pete ure popoldne.

LEON LE GRAND bo spet govoril o Medjugorju v naši dvorani v nedeljo 21. julija po maši. Lepo vabljeni, če vas zanimajo dogajanja na tem romarskem kraju.

POČITNICE NA SNEGU so na sporedu od 27. julija do 2. avgusta. Prijavite se Petru Šarkanu po telefonu 632-7593. Stanovanje bo v župnijski dvorani kot doslej, le da so pogoji in naprave znatno boljše.

STOJNICA 9. maja je bila zelo uspešna: doprinos je bil 723.30 dol., kar so organizatorice namenile fon-

du za obnovo streh na zvonikih. Zahvala našim materam, ki so spekle precej peciva, hvala pa tudi ostalim, ki so prispevali cvetje in drugo. — Naslednja stojnica bo prodajala v petek 12. julija. Spet se priporočamo za sodelovanje.

KONCERT SEKSTETA "PLANICA" iz Wollongonga, v naši dvorani 21. aprila, je žel burno priznanje udeležencev. Vsi so pazljivo sledili petju in vsako zapeto pesem nagradili s ploskanjem. Pevcem naj bo tudi na tem mestu izrečena zahvala za nastop. Upamo, da bodo še kdaj prišli na naš oder s svojo ubrano pesmijo. — Vstopnine ni bilo. Pač pa je gospa Eleonora White zbrala prostovoljne prispevke ter mi izročila vsoto 200 dolarjev za obnovo zvonikov. Bog povrni!

MATERINSKI DAN smo proslavili z lepim sporedom, na katerem so nastopili: moški zbor "Triglav", mladinski zbor "Nove steze" in otroci Slomškove šole pod vodstvom sestre Francke. Petje so spremljali (na keyboardu) Martin Blissing, Miriam Stariha in Terezija Rede. Vesna Lukežič je nastopila s solo pevsko točko "Memory", s klarinetom pa sta jo spremljala brat-dvojček Karl Lukežič in Sonja Cesar.

NOVE STEZE REVIEW je naslov lista, ki ga izdajajo mesečno naši mladi, pevke in pevci mladinskega zbora. Z veseljem pozdravljamo njihovo iniciativo, ki budi zanimanje za naš mladinski pevski zbor, prinaša zanimive novice, načrte in ideje naših mladih, s tem pa jih tudi povezuje. Upanje imam, da se bodo novi mladi pridružili zboru, ki prepeva vsako tretjo nedeljo v mesecu, ko je mladinska-družinska maša. Zbor vodita sestra Francka in Marjeti Bolko, na orglah pa spremlja petje Terezija Rede.

P. VALERIJAN

Romarski dom na Sveti Gori, za katerega popravilo zbiramo tudi v Avstraliji. V ozadju se vidi zvonik bazilike.

Premakljivi svečnik

(32.)

“Oprostite, gospod doktor, zašel sem na razumsko pot, na razumsko dokazovanje, da je poleg vidnega sveta še nekaj. Toda samo razumska pot ni dovolj, da bi nas mogla pripeljati k Bogu.”

“Kaj pa je še treba?”

“Srce, gospod doktor. Dokler naše srce ne pristane na misel o Bogu, toliko časa se razum zaman trudi.”

“Morda imate prav. Že davno sem prišel do prepričanja, da zna biti razum v spoznavanju stvari zelo enostranski, zelo zmotljiv. Za vzgibe srca pa ni časa, da bi jih poslušali.”

“Morda pa boste kdaj imeli čas, da prisluhnete tudi srcu. Takrat ga odprite na stežaj, naj ga milost božja vsega prežari. Vaša požrtvovalnost, da ste noč in dan na razpolago trpečim, vas že pripravlja na to. To čutim in nekako vidim. Saj veste, da se človeku pred smrtjo marsikaj odpre in zasluži stvari, ki so mu bile prej skrite.”

“Tako hudo pa ni z vami, gospod župnik. Niste še pred smrtjo.”

“Tako pač morate govoriti. Bolnikom v tolažbo. Toda jaz o sebi vem, da so mi dnevi šteti. Čutim, kako lega name teža, vsak dan hujša; jemlje mi moč, saj mi otežuje dihanje, da komaj še zajemam sapo.”

“Ne bi se smeli tako utruditi z govorjenjem. Oprostite, da vas tako dolgo vznemirjam, toda rad sem vas poslušal. Zdaj pa skušajte zaspati. Želite tableto za spanje?”

“Ne. Ne želim spati. V sebi moram še veliko urediti, še veliko premisliti, se še v marsičem utrditi. Saj razumete, da nihče ni v duši tako trden, kakor se skuša z besedami izraziti. Moram še narediti obračun s svojim življenjem, ker me bodo kmalu terjali zanj.”

“Vam obračun pač ne bo težak.”

“Morda res ne bo. Toda ne zato, kakor da bi ne bil grešnik, ampak samo zaradi dobrote in usmiljenja dobrega Boga. V to upam.”

“Počivajte zdaj, gospod župnik, in upajte. Jutri se bom zopet nekoliko pomudil pri vas.”

“Hvala, gospod doktor, pa lahko noč!”

33.

ŽUPNIK Zdravko ni mogel zaspati, toda tudi povsem buden ni bil. Pred njegovimi notranjimi očmi se je vrstila slika za sliko, vesele in žalostne, jasne in zabrisane, ob nekaterih se sploh ni mogel spomniti, kdaj jih je doživel in čemu se pojavljajo.

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE “MISLI”:

\$200.— Niko Krajc; \$152.— Cvetko Falež; \$92.— Jože Kosi; \$50.— Louis Širca; \$42.— Nada Mršnik, N. N., Alojz Kovačič, Ivan Kobal, Slava Burlovič; \$34.— Misha Lajovic; \$26.— Olga Saulig. \$24.— Jožica Plaznik; \$23.— Edward Robnik; \$22.— Jože Vah, Jožef Štemberger, Cvetko Škraba; \$20.— Cveto Mejač; \$17.— Andrej Benčan, George Marinovich; \$15.30 Anica Pegan; \$15.— Anton Tomšič; \$14.— Silva Jereb, Franc Male; \$12.— Jožef Vogrinčič, Mila Vadnjal, Stane Furlan, Ivanka Kropich, Roza Franco, Anna Čarman, Ferdy Jelerčič, Petrina Pavlič, Urska Dubrovič, Gabriel Pirc, Ivanka Penca, Anica Mukavec, Mihael Hovar, Janez Ritoc, Janez Zagorc, Alojz Markič, Mira Lakner Pintar, Mirko Cuderman, Alojz Poklar, Marija Medved, Vinko Jager, Alojzija Cvetko, Stanko Ogrizek, Angel Jurševič, Stanka Gregorič, Jože Barbiš, Ivan Mejač, Franc Horvat, Anita Pleško, Karel Knap, Maria Slokar; \$10.— Katarina Hvalica, Anica Smrdel, Pepi Ujčič, Franc Žele; \$9.— Mariana Šmit, Ivan Hanželič, Stanislav Horvat; \$8.— Ivanka Raneri, Stanko Verzel, Slavko Hrast; \$7.— Alojz Žagar, Jože Vuga, Franc Žerial, Pavla Čuk, Albina Barbiš; \$6.— Marta Mihalič, Anton Valher; \$5.— Marija Belavič, Albina Konrad, Slavko Koprivnik, Marija Dobrigna, Jože Gosak; \$4.— Ana Činč, Ivanka Domajnko, Janez Škraba, Ivanka Ban, Jože Kranjc; \$3.— Rudi Kolonin, Vlado Kutin; \$2.— Franc Pavlovič, Ivan Žele, Sylvia Goetzl, Anica Sivec, Ivanka Jerič, Jože Žugič, Stanko Heric, E. C. Ferluga, Ivan Kampuš, Zdravko Kristančič, Marica Temišanovič, Marta Jelenko; \$1.35 Andreina Stanjko.

V POMOČ MISIJONOM
IN NAŠIM POSINOVLJENIM
AFRIŠKIM MISIJONARJEM:

\$100.— Jože Kosi z druž. (za lačne); \$50.— Jože Krušec z druž. (za lačne), Roman Perko (za naše misi-

Bohinj: cerkva Svetega Duha

jonarje v Afriki in za lačne namesto venca na grob prijatelju); \$20.— Anton Kristan z druž. (za lačne); \$15.— Jože Gosar z druž. (za lačne in uboge).

MATERI TEREZIJI

ZA NJENE LAČNE SIROTE:

\$100.— Roman Perko (za prizadete v Bengaliji namesto venca na grob prijatelja); \$50.— Pavla in Gabrijel Pirc; \$20.— M.; \$10.— N. N.

ZA OBNOVO

ROMARKEGA DOMA

NA SVETI GORI:

\$100.— Jože Štemberger z družino; \$50.— Jože Vuga, Jože Kosi z druž., Lucija Miklavc, Alojzija Macorig, druž. Pirjevec, Fanica Lasič; \$40.— Slavko Hrast; \$20.— M., Petrina Pavlič; \$10.— Marija Dobrigna.

VSEM DOBROTNIKOM
BOG STOTERO POVRNI!

Največkrat je hitel skozi borov gozd, ko je sonce sijalo vánj od vseh strani in se mu je dozdevalo, da se v njem koplje; v tej blagi, topli luči, v kateri so bile vse stvari zlato mehke, dobre in prijazne. V tej luči hiti po hribu navzdol, da se mu noge samo kdaj dotaknejo tal, da plava kakor brez teže in ga vsak droben dotik z zemljo zopet požene visoko v zrak. V svetlobi okrog njega nekaj poje, najprej zelo nizko, globoko, in glasovi se prelivajo počasi, kakor kakšen težek val tekočega svinca, potem postajajo vedno višji, vedno bližje so okrog njega in župniku se zdi, kakor da se ga bodo zdaj zdaj radostno dotaknili, da jih bo občutil kot nekakšno milo prosojno tvarino. Srce se mu polni s srečnim nemiro in v glasbo, ki jo posluša, buta s svojimi udarci njegovo lastno srce vedno hitreje in močnejše, dokler ne pride do nekega viška in se vse doživetje razblini, ko se zbudi iz sanjarjenja.

Potem znova tone v mir in glasove, v sonce in med utripe srca, plava in kar naprej ponavlja:

“Duša Kristusova, posveti me, posveti me! Telo Kristusovo, zveličaj me . . . K tebi priti pusti me! Da, k tebi priti, k tebi priti, samo k tebi priti! . . .”

Ko se je znova zbudil, se ga je polotil divji strah.

“Mnogim sem pridigal, da je treba vzeti s seboj na oni svet svoja dobra dela. Kje pa so moja dobra dela? Kaj imam pokazati pred Bogom? Praznih rok sem, življenje se mi pa izteka in nič več ne morem storiti. Prej se pa nisem dovolj potrudil.

Da sem spovedoval? Lahko je bilo sedeti v spovednici, ko so se drugi mučili na polju, v gozdovih, v tovarnah. Kakšno delo je to? Kako malenkostno.

Da sem pridigal in otroke učil? Na teden nekaj ur. Očetje in matere pa jih vzgajajo in učijo vse dni in se trudijo z njimi. Moje pridiganje pač nima in ni imelo posebne vrednosti.

Beraško reven sem zdaj pred svojim Bogom in moram računati samo z njegovim usmiljenjem.”

Prišla je nočna sestra.

“Ne morete spati, gospod župnik? ”

“Oh, saj spim, samo neprestano se prebujam.”

“Dam vam tableto za spanje? ”

“Ne za spanje. Saj ni treba, da bi spal. Ko se bom dovolj utrudil, bom zaspal brez tablete.”

“Prinesem vam kozarec pijače? ”

“Prosim, pa brez uspavalnega praška.”

“Seveda brez,” je rekla, da bi ga potolažila, toda prašek je raztopila, da bi bolnik vsaj malo zaspal in bil za nekaj časa rešen težav.

Župniku je roka drhtela, da je pijača pljuskala čez rob. Sestra jo je prijela v svojo in kozarec ponesla k ustom. Ko je župnik izpil, je rekel:

“Rad bi bil na vašem mestu, sestra.”

“Na mojem mestu? ” se je začudila. “Ah, seveda — zato, ker sem zdrava. Tudi vi boste ozdraveli in takrat bo zopet vse dobro. Takrat pač ne bi hoteli biti na mojem mestu.”

“Ne zato, sestra, ker ste zdravi, jaz pa bolan, ne zato. Ampak rad bi bil na vašem mestu, ker toliko dobrega storite.”

"Saj ne delam zastonj. Za vse, kar storim, dobim plačo."

"Ne za vse, sestra. Plačo dobite za to, da bolnikom postržete, da jim pomagata, jih nahranite, ko sami tega več ne morejo. Toda niste plačani za nasmeh, za prijaznost, za ljubečo skrb, ki jo razodeva vsak vaš korak, ki jo kaže vaša roka, ko pogladite bolniku vzglavje. Niste plačani za spodbujajočo besedo, v kateri je toliko domačnosti, topline in zavzetosti za človeka. To je vaš zaklad v nebesih, sestra. In ta zaklad je velik."

"Vse to mi malo pomeni, ko pa ne vem, ali bom sploh prišla v nebesa?"

"Če vi ne, kdo naj potem sploh pride v nebesa?"

"Vi ste dobrega srca, gospod župnik, zato vidite samo to moje delo. Kaj pa tisto, kar bi morala storiti, pa ne storim?"

"Kaj neki bi še morali?"

"Kje pa so moje nedelje in nedeljska maša? Kako malo je nedelj, ki so zame zares nedelje! Včasih moram v nedeljo delati, ker sem na vrsti, drugič nadomeščam. Saj ne znam odreči, če me katera prosi, čeprav vem, da tudi sodelavka, ki jo nadomestujem, ne bo šla k maši, čeprav bi lahko, jaz pa ne bom šla, ker ne morem in tako sem odgovorna kar za dve maši namesto ene."

"Glede tega ne skrbite. Karkoli dobrega storite komur koli, tudi najbolj oddaljenemu človeku, da, čeprav tudi nekemu, ki se Bogu zavestno upira, je to pač tisti Jezusov najmanjši brat, o katerem je rekel: Kar ste dobrega storili kateremu izmed mojih najmanjših bratov, ste meni storili."

"Pa ni samo to. Tudi kadar sem doma, v nedeljo vedno kaj delam. Druge dni ne utegnem, pa v nedeljo pripravljam, perem in urejum stanovanje. Vi vsega tega ne veste, jaz pa vem, da sem zelo daleč od tega, da bi lahko bila zadovoljna s seboj, kaj šele, da bi bil Bog zadovoljen z menoj."

"Kar veselim se, sestra, kako boste po smrti presenečeni. Prav kakor tisti, o katerih je Jezus govoril, ki so strmeli nad njegovo sodbo, ko jim je rekel: Bolan sem bil in ste me obiskali, zato pridite, blagoslovljeni! Oni pa so se čudili: Kdaj pa smo te videli bolnega in smo te obiskali? – Tudi vi, sestra, boste gotovo zelo veselo presenečeni. Hvala vam za vašo skrb!"

/Nadaljevanje sledi/

DOMA padajo očitki, da se sedaj v demokraciji Cerkev in civilna oblast povezujeta. Zagrebški nadškof kardinal Kuharić je pred kratkim na to takole odgovoril: "Nedvomno so pogovori z demokratičnimi oblastmi lažji, ker te spoštujejo svobodo Cerkev in vernikov oziroma jim zagotavljajo, da zavoljo verskega prepričanja niso zapostavljeni v nobenem poklicu. Imamo dostop v šole, bolnišnice, domove za ostarele, v zapore, pa tudi radio, televizija in časopisje niso več neprodušno zaprti za nas kot v prejšnjem sistemu. To je vendarle bistvena sprememba, ki jo Cerkev sprejema s hvaležnostjo."

Če se predstavniki oblasti udeležijo cerkvenih slovesnosti, jih ne bomo odpodili, kot nismo podili proč niti predstavnikov komunističnih oblasti. Če so torej odnosi svobodni in človeški, ne gre za nikakršno 'španovijo med oltarjem in prestolom', marveč za način življenja in sporazumevanja, kakršnega poznajo v vseh svobodnih državah.

Miselnost, ki si je prizadevala pregnati Cerkev s posameznih področij javnega življenja, zdaj poudarja, da je njena navzočnost na teh področjih svojevrstna 'španovija'. V resnici ne gre za nobeno 'španovijo', marveč za svobodo."

OJ,
KO NE BI
BILO
NOBENIH
CEST

*Po teh kočah
so zagledali luč sveta,
po teh gmajnah
so prepevali prve pesmi
in igrali prve igre
življenja,
po teh njivah
so doraščali
v naše upanje,
na tej zemlji
so preizkusili svoje moči,
po tej cesti,
po tej cesti so odšli.*

*Imeli so mlada srca,
imeli so bistre oči,
imeli so zdrave noge.*

Oj, ko ne bi bilo nobenih cest!

TONE KUNTNER

SV. CIRIL in METOD

Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,
Fr. Niko Žvokelj, O. F. M.,
SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 853 8118 in (03) 853 7787

Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 853 9874

MARSIKDO bo pogledal ti dve strani kronike melbournskega središča, da bi videl, kako napreduje Dom počitka m. Romane. Žal po zadnji objavi še nisem dobil nobene nove fotografije. A če bi objavil kako le dva tedna staro, bi ne pokazala tega, kar vidimo na gradbišču. Mislili bi, da je delo zastalo, v resnici pa je res že nekaj videti. Notranji zidovi sob so dokončani, zunanji pa bodo tudi že, ko boste to brali. Na stene čaka še sprednja desna stran stavbe – kuhinja, veža, pisarna. . .

Delo torej lepo napreduje, kar je zgovoren znak, da imamo pridne delavce in dobro gradbeno vodstvo v Jožetu Golenku. Pa tudi vreme je bilo od vsega začetka na naši strani: komaj dan in pol smo menda izgubili zaradi dežja. Če bo šlo še naprej tako, bo Dom počitka res dovolj dokončan za slovesno blagoslovitev, ko bo sredi septembra med nami koprski škof dr. Metod Piriš, dokončno pripravljen za sprejem stanovalcev pa v začetku novega leta.

Vprašanje je, ali bo za začetek dovolj prijavljencev? Toliko let nam je vzelo za premostitev vseh zaprek, da so rojaki prvotne liste vsi že pokojni. Tudi so oblasti medtem spremenile svoje načrte in začele poudarjati hostelski tip skrbstva za ostarele (Special Accommodation), namesto domove za onemogle (Nursing Homes). Tako smo bili tudi mi prisiljeni sprejeti od oblasti diktirani tip hostela, saj za kaj drugega ne bi dobili dovoljenja. A na novo prijavnico sem dodal "with continuity of care" – če bodo to oblasti kasneje upoštevale, pa ne vem. Zdi se mi pravilno: če od družin pričakujemo, da onemogla oseba ostane čim delj v domači oskrbi, pričakujem isto pravilo tudi za hostel naše vrste.

Trideset prijaznih sobic bo torej v januarju na razpolago. Vem, da smo Slovenci sramežljivi ali boječi in nihče noče biti prvi. Naj povem, da jih nekaj že imamo, zato ne čakajte s prijavo do zadnjega!

Prihodnja številka MISLI bo imela prilogo o Domu

počitka, ki vas bo podrobneje seznanila o vsem.

Naj dodam, da bomo še tudi potrebovali dorezljiv rok, saj ne bi rad, da bi tik pred koncem obtežali bres sredstev. Naj spet omenim, da se darovi smejo odbiti od letnega davka. Vsem novim darovalcem pa že zdaj: Bog vam povrni!

+ Poroko naj omenim eno, ki je bila sklenjena na nedeljo 28. aprila v cerkvi sv. Avgušтина v Keilorju, ki je ena najstarejših če ne celo najstarejša cerkev v naši nadškofiji. Ženin je bil **Zdravko Avžin** iz St. Albansa, rojen in krščen v Kranju; nevesta **Helen Neophytou** je grškega rodu, rojena v Melbournu. Mlademu paru naše čestitke!

+ V naši cerkvi sta bila v tem času dva krsta. Dne 21. aprila je bil krščen **Joakim John Michael Jakus**, novi član družine Joakima Jakusa in Slavke r. Kranjc. Družina živi v Taylors Lakes. – Dne 28. aprila pa je krstna voda občila **Štefana Petra**. Prijaznega fantka sta dobila **Janko Tegelj** in **Anica** r. Mandelj. Družina se je preselila iz Geelonga in živi v Watsonia North. Mama je dobro poznana med bivšo mladino njenih let na elthamskem gričku pri SDM. – V cerkvi sv. Frančiška Asiškega v Mill Parku pa je bila 5. maja krščena **Sarah Anne**, prvorojenka mlade družinice **Elvisa Tomšič** in **Sally Anne** r. Newton. **Tone** in **Magdalena**, dobra znanca v naši srenji, sta torej prvokrat dedek in babica, kar pa ju ne sme predčasno postarati.

Vsem družinam z malčki vse najboljše ob sprejemu novega družinskega člana!

+ Lepo slovesnost so imele naše sestre in seveda mi z njimi. Na nedeljo 28. aprila smo se med deseto mašo posebej spominjali srebrnega jubileja – 25-letnice – prihoda sester med nas. Obenem je s. **Monika** slavila 60-letnico svojih redovnih obljub, s. **Hilarija**, ki je prišla za to slovesnost iz Sydneya, je obhajala zlati jubilej (50-letnico) obljub, s. **Pavla** pa srebrnega (25-let redovnih obljub). Med nami sta bili tudi generalna predstojnica sester m. **Julija Gombotz** in predstojnica slovenske province m. **Avrelija Pavel**, da je njih navzočnost slovesnost še povečala.

Po bogoslužju smo jubilatke in obe predstojnici pozdravili tudi v dvorani. Društvo sv. Eme jim je vsaki darovalo spominček, veliko in odlično torto pa je za to priliko pripravila sestram v čast **Angela Zver**. Bog povrni za vse! Tudi sestre se njej ter ostalim zahvaljujejo za pozornost.

+ Naša iskrena zahvala **Jožetu Boletu**, ki nam je izdelal 12 miz za našo cerkveno dvorano. Pa tudi več drugih mizarskih opravil nam je že nudil, odkar je "v pokoju". Okoli cerkve in v Baragovem domu je vedno kaj postoriti. Iz srca smo mu hvaležni, da nam pride na pomoč.

Ker smo že pri zahvalah: v veliki meri zavisimo od prostovoljne pomoči, zato Bog povrni vsem raznih poklicev, ki se ne ustrašite, ampak radi ustrezete naše-mu klicu po pomoči. Bog povrni tudi Albinu Kurinčiču, ki skrbi za naše skupne grobove na keilorskem pokopališču, da trava ne zraste previsoko.

+ Na soboto in nedeljo (4. in 5. maja) je naše središče nudilo gostoljubje občnemu zboru Avstralske slovenske konference (ASK). Člani Narodnih svetov so se zbrali od vseh strani široke Avstralije. Zbor je bil uspešen ter je imel svojo vrednost tudi v tem, da smo se med seboj bolje spoznali. Dogodek je prišel tudi v sobotne večerne novice na SBS televizijskem kanalu.

+ Novoustanovljena mladinska skupina (Slovenian Youth Group) našega središča že kar pridno deluje. Mladina je sklenila, da bo enkrat na mesec pripravila mladinsko mašo in sicer na prvo nedeljo. (Izjema bo v juniju, ker na prvo nedeljo praznujemo Telovo s procesijo okrog cerkve. Mladinska maša bo teden kasneje.) – Seveda poleg mesečne maše mladi posebej skrbijo za družabnost: organizirali so že Disco in nekaj veselih srečanj, priredili nogometno tekmo in na Anzac day jih je 27 mladih preživelo dan ob športu in veselem pikniku. . .

Mladini želi naša skupnost obilo uspeha!

+ Na prvo nedeljo v maju smo imeli na našem odru zelo lepo uspelo Materinsko proslavo, ki je bila v priredbi naše mladine: gojencev Slomškove šole pod vodstvom učiteljic Pavline Pahor in Viki Mrak, Glasnikov pod vodstvom Katarine Vrisk in mladih iz S.Y.G. Prostovoljni prispevki pri vходу so za Dom počitka prinesli lepo vsoto 289.32 dolarjev. Bog povrni vsem!

+ Na nedeljo 12. maja so imeli prvo srečanje v tem letu člani folklorne skupine Rožmarin. Seveda bodo nadaljevali z vajami in nastopi. Vodila jih bo še naprej Ivanka Kropich, ki je skupino tako uspešno pričela kot sestra Petra. Zdaj se je vrnila s počitnic pri starših v Wollongongu. Skupina se bo pričela pripravljati za letošnji mladinski koncert v Canberri.

+ Da je zaključila svoje bogato življenje mnogim poznana ANICA SRNEC, je našo narodno skupino zelo pretreslo. Že toliko let je bila daleč od nas in nismo niti upali, da bi spet kdaj prišla k nam, vendar smo izgubo ob oznanilu smrti bridko občutili. O Anici berete v posebnem članku te številke. Naj uživa večni mir pri Bogu, kateremu je tako zvesto služila! Naše sožalje sestri Tereziji in bratu Štefanu ter vsem članom sorodstva! K maši zažidnici smo se zbrali v ponedeljek 20. maja zvečer, med katero so se je poleg prijateljice Drage Gelt posebej spomnile njene nekdanje učenke in prinesle rože, ki bodo krasile poseben Vrtiček ob Domu počitka, Anici v spomin.

+ Nič manj ni pretresla našo melbournsko narodno skupnost nenadna smrt IRENE BIRSA, ki je tudi končala višješolske študije, poučevala v srednji šoli in nam mnogo obetala z zbiranjem podatkov in raziskavanjem življenja avstralskih Slovencev. Temu se je že več let z veseljem posvečala ter o svojih izsledkih objavila že več slovenskih in angleških razprav. Med zadnjimi šolskimi počitnicami jo je prav študij zvil v Ljubljano, kjer naj bi se udeležila seminarja v Mariboru. V sredo dne 24. aprila so jo našli v Študentovskem domu, kjer je stanovala, mrtvo v postelji. Ponoči je najbrž imela božjastni napad, ki ga žal ni prestala. Mašo zažidnico je imel v ponedeljek 29. aprila na Rožniku p. Toni Gorjup. Udeležil se jo je poleg staršev in študentov tudi minister za izseljence dr. Janez Dular. Naslednji dan, v torek 30. aprila, je bila pokopana na ljubljanskih Žalah, kjer se je z govorom poslovil od nje tudi predsednik SIM-a dr. Jurak.

Pokojna Irena je bila rojena v Melbournu dne 20. septembra 1961 v družini Alojza Birsar in Marije r. Mlakar. Krstil sem jo v kapeli Baragovega doma. Med nami je rastle, se vsa leta udeleževala bogoslužja in tudi kulturnih prireditev. Sloveščino je obvladala zelo dobro ter se posvečala študiju naše izseljenke družbe. Udeležila se je več seminarjev ter na njih tudi sodelovala s svojim zbranim gradivom. Žal smo jo tako nenadoma izgubili.

Vsem Ireninim najbližjim ob težki izgubi naše iskreno sožalje. Pismo njene mame pa je žal prišlo prekasno za to številko in ga bomo objavili prihodnjici. – Ireni naj Bog podeli večno srečo pri sebi!

+ P. Niko se odpravlja domov za nekajtedenski obisk. Zvabila ga je 350-letnica božje poti Nova Štifta pri Ribnici, za katero je skrbel nekaj let pred odhodom v Avstralijo. Obenem bo eden delegatov viktorijskega Narodnega sveta na prvem zasedanju Svetovnega slovenskega kongresa, ki bo v Ljubljani 27. junija. Želimo mu srečno pot in srečen povratek!

P. Niko se iz srca zahvaljuje vsem, ki so mu dali dar za obnovo božjepotne cerkve pri Novi Štifti, ki še ni končana. (Simon Špacapan 100.— dol., Julka Mrčun 300.—, Ivan Mohar 100.—, Maks Korže 20.—, Martin Šuštarčič 20.—, N.N. 100.—) Bog povrni vsem!

P. BAZILIJ

Z VSEH VETROV

K MOLITVI za narode v Jugoslaviji je na nedeljo 21. aprila povabil papež Janez Pavel II. vernike, ki so se zbrali na Trgu sv. Petra v Rimu. Bilo je opoldne, ko papež moli angelovo češčenje na čast nebeski Kraljici. Vsakič pri tej molitvi napove vernikom tudi namen. Tokrat je dejal takole: "Ko pozdravljamo nebesko Kraljico, vas danes vabim, da svojo molitev pridružite moji za narode Jugoslavije, ki se razlikujejo po kulturi, veri, zgodovini in jeziku ter iščejo nove odnose svobode, enakosti in pravičnosti ob spoštovanju pravic posameznikov in narodov." Posebej je omenjal kristjane in muslimane, med katerimi naj vlada vzajemno spoštovanje in prizadevanje za mir in sožitje. Le s strpnostjo bo prišlo do prave rešitve iz zapletenega položaja v Jugoslaviji.

Ponovno se je pri opoldanski molitvi papež dotaknil med drugimi tudi našega problema na prvo majsko nedeljo. Poudaril je, da smo vsi poklicani "k pričevanju tudi v teh dneh, ko je človeštvo od Amerike do Azije prizadeto zaradi resnih naravnih nesreč, ki so sejele uničenje in smrt: od potresov v Srednji Ameriki, Gruziji in Armeniji, do ciklona, ki se je z neizmerno močjo razdivjal nad ljudstvom v Bengladešu, ki pa ga že tako pestijo slabe življenjske razmere in huda revščina. Številnim žrtvam strašnih nesreč so se pridružile tiste, ki jih je povzročilo politično nasilje: Armenci v Azerbajdžanu, Hrvati in Srbi v Jugoslaviji." Papež je izrekel besedo tolažbe sorodnikom žrtev in pozval vse ljudi dobre volje k solidarnosti s tako tragično prizadetimi narodi. "Ponavljam goreče vabilo, naj prenehajo etnične spore in krepijo prizadevanja za iskanje pravičnih in mirnih rešitev v sedanjih težavah," je papež s temi besedami zaključil svoje vabilo.

DRUŽBA ZA EVANGELIJ je ime italijanski ustanovi, ki jo je priklical v življenje leta 1957 duhovnik

Ernesto Caroli. Idejo pa je dobil med obiskom ZDA, kjer je opazil splošno ameriško navado, da je na nočni omarici po hotelskih sobah Sveto pismo. Po vrnitvi je pridigal o tem in takoj pridobil nekaj laikov za svojo ustanovo. V petindvajsetih letih so razdelili po hotelih v Italiji milijon knjižic evangelija. To knjižico so sami izdali in je prirejena tako, da vzbudi zanimanje tudi pri raztresenem in začasnem gostu v hotelu. Poleg tega se je Družba za evangelij zavzela tudi za to, da pošilja Sveto pismo v Sovjetsko zvezo, kjer ga tako dolgo dobo niso smeli tiskati in razpečavati. Doslej je poslala v Rusijo 250.000 izvodov Svetega pisma.

VELIKE SLOVESNOSTI so bile 2. maja v osrednjem avstrijskem romarskem svetišču Mariazell, povezane s slovesom od zemskih ostankov madžarskega nadškofa in kardinala Mindszentyja. Od maja leta 1975, ko je umrl na Dunaju, so počivali v grobnici stranske kapele mariazelske bazilike. Po padcu komunizma na Madžarskem je nova vlada izjavila, da je bil takrat krivično obsojen in po njem imenovala trg pred nadškofijsko palačo v Esztergomu. Začela je tudi pripravljati vse potrebno, da bodo njegovi zemski ostanki vrnjeni domovini in pokopani z vsemi slovesnostmi v škofovski grobnici esztergomske stolnice. To se je zgodilo 4. maja letos, ko so kardinala mrtvega sprejeli in pokopali z vsemi častmi kot velikega cerkvenega kneza in zvestega sina naroda, ki ni bil nikoli izdajalec, ampak tudi za ceno krivične obsodbe vselej pokončni človek.

Kdaj bo naš slovenski narod na isti način vrnil čast ljubljanskemu škofu Rožmanu, ki počiva na ameriških Brezjah?

V KANADSKI "Božji besedi" sem bral tole zanimivost, kako je nas Slovence ocenil kanadski genij. Proti koncu letošnjega januarja je v Torontu umrl **Northrop Frye**, eden svetovnoznanih kanadskih književnikov. Nekaj tednov pred smrtjo je imel intervju za revijo Maclean. Govoril je o kanadski konfederaciji in omenil pomanjkanje kulture v angleško govoreči Kanadi. Pri tem pa je mož dal za zgled - Slovenijo. Preteklo je sen je namreč z vlakom potoval iz Zagreba in izstopil

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

v Ljubljani. Takole je izrazil svoje vtise o Sloveniji in Slovencih: "V tej deželi govorijo drugačen jezik kot na Hrvaškem in njeni prebivalci so svobodno in z rezerviranim pristankom v Jugoslaviji. Po mojem mnenju je kultura Slovencev resnično prava kultura. Brez zagrizenosti je vedno slonela na narodni identiteti, čeprav je bil narod stoletja zapostavljen in ogrožen s strani tujcev."

Lepo spričevalo, ali ne? Ga res vedno tudi zasluži-
mo?

ČASI se spreminjajo, vezi med doslej preziranim delom slovenskega izseljenstva in novo Slovenijo na poti v demokracijo postajajo globlje in trdnješe. "Argentinski čudež", kot doma imenujejo za mnoge novoodkrita skupino do skrajnosti zavednih in kulturno visokih Slovencev v Argentini, je do kraja osramotil tiste, ki so prav na to skupino še posebej metali blato "izdajalstva". Ko je bil ljubljanski župan inž. Jože Strgar lani na obisku v Argentini, ga je tako navdušila pesem Gallusovega zbora, da je izrazil željo, naj bi prišel za letošnje Gallusovo leto (ob 400-letnici skladateljeve smrti) gostovat v Slovenijo. Ostal je mož beseda svoji obljubi: zbor je dobil v decembru uradno povabilo od direktorja Festivala Ljubljana, ki ima na skrbi vse proslave skladatelju Gallusu v čast.

Argentinski zbor Gallus se je pripravil na pot z dolgim seznamom pesmi, za nastope pa so mu prijatelji preskrbeli tudi nove, enake obleke. Tako bodo dostojno predstavljali argentinsko slovensko skupnost in dokazali deželi pod Triglavom, da takoimenovani "argentinski čudež" ni nekaj izmišljenega.

OHIO, ena zveznih držav v ZDA, kjer leži mesto Cleveland, naša "ameriška Ljubljana", ima novega guvernerja: dne 14. januarja so v Columbusu umestili za to odgovorno mesto 54-letnega **Georgea Voinovicha**, ki je po svoji materi, še vedno prosvetno zelo delovni, slovenskega rodu. Novi guverner je bil dolga leta clevelandski župan. Na slovesnosti umeščenja je nastopil tudi slovenski ansambel Fantje na vasi. Novi guverner si je za asistenta na področju multikulturne dejavnosti izbral Slovenca Avgusta Pusta.

Zanimivo, da je tudi pokojni senator Frank Lausche začel kot clevelandski župan, preskočil v Columbus na guvernerski stol in končno napravil še en skok – v Washington kot senator. Bo šel tudi naš George po isti poti? Zakaj pa ne. Tudi avstralski Slovenci smo nanj ponosni in mu čestitamo k izvolitvi na novo odgovorno mesto.

"**NEHAJTE POŠILJATI OROŽJE!**" je klic branilcev človekovih pravic. Nedavno se je njih vodstvo za Južno Ameriko in za Afriko obrnilo s prošnjo na ZDA preko predstavnikov ameriške Cerkve. Dosegli

Slovensko Pismo

THE SLOVENE LETTER

je nova informativna revija, ki jo izdaja
AVSTRALSKA SLOVENSKA KONFERENCA.
Se želite seznaniti z njeno vsebino?

Sporočite nam svojo željo in vam pošljemo zadnji številko brezplačno na ogled. Potem pa sami odločite, ali se boste nanjo naročili.

SLOVENSKO PISMO je edina revija te vrste v Avstraliji. Prinaša obilo informacij o tekočih dogodkih v Sloveniji ter med Slovenci v Avstraliji in tudi drugih zanimivosti. Izhaja šestkrat na leto.
Berite, ne bo vam žal!

Naročila pošljite na:
UPRAVA/ADMINISTRATION
Alfred Brežnik
P. O. Box 188
COOGEE, NSW, 2034, AUSTRALIA
Tel: (02)519 3933 - Fax: (03)550 1378

naj bi pri ameriških oblasteh, da ne bi več njihovim deželam prodajali orožja, ki ga uporabljajo za medsebojno klanje. Končno ni skrivnost, saj ves svet ve, kar je povedal eden afriških borcev za človekove pravice: "Velikanski dolg afriških dežel ni tak zaradi nakupovanja hrane, ampak zaradi nakupovanja orožja."

MADŽARSKA se po dolgi duhovni suši in lakoti hoče duhovno prenoviti: Sveto pismo je postalo – knjiga leta. Od 200.000 izvodov, tiskanih zdaj po obnovi svobode, so jih ljudje kar naglo pokupili že 174.000. Vzrok naglega prodajanja je morda tudi dokaj nizka cena, ki je bila možna zaradi denarne podpore iz tujine.

SLOVENSKA ŽUPNIJA v New Yorku je letos 28. aprila slavila visoki jubilej – 75-letnico svojega obstoja kot versko in tudi kulturno središče tamkajšnje slovenske naselbine. Pri slovesnem bogoslužju sedanjega župnika, frančiškana p. Roberta Mazovca, je bil tudi pomožni newyorški škof Sheridan. Sledil je kulturni spored v dvorani, nato pa se je družba premaknila iz Manhattan na Long Island, kjer je bilo tudi družabno srečanje Slovencev iz New Yorka in vele-mestne okolice.

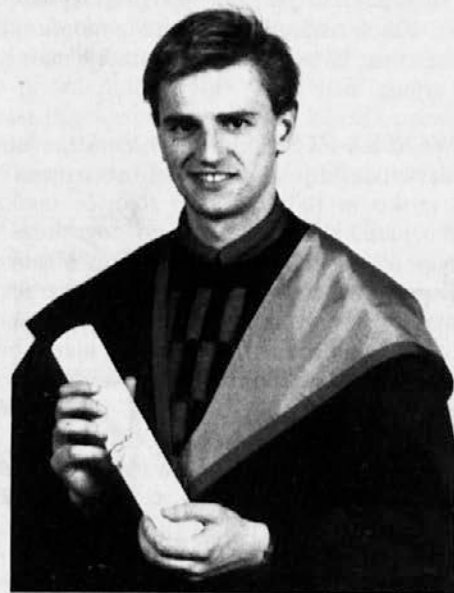
Newyorška slovenska srenja ni več številna. Začela se je v začetku našega stoletja največ s priseljenci iz Domžal in okolice. A mnogi so se odselili drugam in v teku let pomrli, da je bila župnija pred nekaj leti že skoraj na tem, da preneha. Vendar so rojaki uspeli ohraniti svoje važno središče.

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

DRAGI OTROCI

V Galeriji mladih je tokrat JOŽE KRUŠEC iz znane krščanske in narodno zavedne belokranjske družine, ki živi v Morwellu (Gippsland, Vic.) Tam je bil v decembru 1966 rojen in krščen v slovenskem jeziku kot prvi od štirih Kruščevih otrok. Najprej je obiskoval šolo domače fare sv. Vincencija, Morwell East, srednjo šolo pa na Catholic Regional College, Traralgon, kjer je tudi maturiral. Nato se je vpisal na Gippsland Institut of Advanced Education (zdaj se imenuje Monash University Gippsland Campus), kjer je leta 1988 v novembru opravil zadnje izpite za strojnega inženirja. Še isti mesec je dobil tudi zaposlitev pri S.E.C. v bližnji elektrarni Loy Yang, kjer dela še danes. Poleg tega pa tudi še nadaljuje študije (Structural Engineering). Diplomsko z naslovom Bachelor of Engineering (Mechanical Engineering) je dobil pri slovesnosti graduacije dne 27. maja 1989.

Jože je bil vseskozi odličen študent in ga staršem ni bilo treba nikoli siliti h knjigam. Tudi slovenščino zelo dobro obvlada, saj doma govorijo slovensko. Vsa šolska leta pa se ukvarja tudi s plavanjem, ki je njegov najljubši šport. Letos je že tretje leto plavalni prvak za Gippsland in je na tem krajevnem področju prejel doslej kar 49 zlatih medalj in celo vrsto trofejev. Kot odli-

KADAR
SE MAMICA JOKA...

KADAR SE MAMICA JOKA
SREDI SAMOTNE NOČI,
VSAKA SOLZICA, KI KANE JI Z LICA,
MENE V SRCE ZABOLI.

IN SE MI ZDI, DA SE ANGELI V RAJU
JOKAJO, JOKAJO Z NJO
IN DA ŠE ZVEZDAM NEBEŠKIM
JE OB TEM JOKU HUDO.

PTIČKI NA VRTU PRENEHAJO PETI,
ROŽE PRISLUHNEJO V MRAK,
V TIHEM SOČUTJU
OBSTANE POD OKNOM
ROMARJEM POZNIH KORAK.

KADAR SE MAMICA JOKA,
ZAPOJEM JI KOT ŠKRJANČEK S POLJÁ –
IN SE MI SPET KAKOR SONCE IZ MRAKA
SKOZI SOLZÉ NASMEHLJÁ.

Mirko Kunčič

čen plavalec se je pomeril tudi na drugih tekmah (Victorian State open & Age Championships, Victoria Country, kjer je bil izbran v tekmovalno moštvo za plavalne tekme v Hobartu leta 1989 in 1991). Nedavno je plaval na tekmah Open National Championships. Tudi izven Gippslanda se je uvrstil med najboljše ter prejel doslej 4 zlate in 11 srebrnih medalj.

Naj za konec omenim, da sem podatke dobil za Jožetovim hrbtom, od njegove mame Terezije. Na koncu jim je preprosto dodala: Saj ni treba objaviti vsega tega, to pa le povejte, da je bil Joži vsa ta leta priden. – Za to je pa še posebej vreden mesta v Galeriji mladih in naših iskrenih čestitk. Kajne, da želimo Jožetu še veliko lepih uspehov!

SLOVENSKA MLADINSKA SKUPINA (Slovenian Youth Group, S.Y.G.). Ustanovili smo jo 17. marca v našem Verskem in kulturnem središču v Melbourneu in združevala naj bi mlade naše skupnosti ter pripravljala program dela za nas mlade. Prevzeli smo organizacijo ene maše na mesec, pripravljamo srečanja, imeli smo že Disco, za julij organiziramo smučanje. Sodelujemo pri zboru Glasniki in folklorni skupini Rožmarin.

Vabimo mlade bralce Misli, da se nam oglasijo po pošti na naslov uredništva s pripisom S.Y.G. Radi bi se povezali z drugimi mladimi Slovenci širne Avstralije. Odbor S.Y.G. - Melbourne, Vic.

CARRARA, QLD. — Zaradi priložene slike se je to pismo zakasnilo, pa morda zanj v Mislih le ni prepozno. Spremembe v rodni domovini imajo svoje vplive tudi na nas v izseljenstvu, kar je vsekakor razveseljivo in ob prijateljskih zvezah z demokratičnimi oblastmi doma za nas velikega pomena.

Bilo je v ponedeljek 25. februarja 1991 okrog desete ure dopoldan, ko smo na letališču Coolangatta pričakovali letalo, s katerim je med nas priletel visoki gost dr. Jože Pučnik. Prispel je iz Canberre. Čim je napravil prve korake po stopnicah iz letala, smo ga spoznali. Tudi on je spoznal nas, saj je bila med nami Tončka Heric v narodni noši. Vsakemu od nas je prijazno in domače stisnil roko, ga objel, po predstavitvi pa izrazil željo: "Kličite me samo Jože!..."

Najprej smo ga peljali na bližnjo dvomejo med NSW in Queenslandom. Tam je nastala priložena zanimiva slika. Dr. Pučnik je občudoval kraj in se ni mogel načuditi, kako je vse lepo zeleno.

Druga postaja je bil Currumbin Bird Sanctuary, kjer je gost z užitkom gledal raznolikost avstralskih ptičev, pa tudi kenguruje in koala-medvedke ter ostalo živalsko življenje avstralskega buša. Vse ga je silno zanimalo in zares je tudi dober opazovalec.

Na kosilo smo šli v Jupiters Casino na Broadbeechu, po obedu pa smo gosta peljali v igralnice, da si je ogledal še to po svoje zanimivo zadevo. Njegova opomba je bila: "Šele sedaj vidim, da še nisem bil nikjer..."

Na vprašanje, če si zeli ogledati mesto na obali s tišoči turisti, ali ima kako drugo željo, je odgovoril: "Peljite me raje v naravo! Rad bi videl vaše gospodove, okolico, saj v mestu sem vedno." Tako smo ga odpeljali k Hinze Dam-u, od koder dobiva cela Zlata obala vodo. Žal nam je zmanjkalo časa, da bi gostu pokazali še lepoto Springbrook-a. Morali smo se vrniti, da se je malo odpočil in pripravil za srečanje s Slovenci na slovenskem hribčku v Cornubiji. Nepričakovano število se nas je zbralo in nikomur se ni mudilo domov, četudi je bil naslednji dan torek — delovni dan.

To srečanje je v marčni številki Misli opisal Cudermanov Mirko, zato ne bom ponavljal. Omenim pa lahko, da je dr. Pučnik na vse napravil najboljši vtis. Nastopal je in se z vsakim pogovarjal kot da bi se poznali že pol življena. To je kasneje izjavil marsikdo in drži. Zato je v nas utrdil zaupanje, da bo izpeljal naloge, ki si jih je zadal z ustanovitvijo svoje stranke

Naša queenslandska družba na dvomeji med NSW in Qld.: dr. Pučnik je z eno nogo v državi NSW, z drugo pa v državi Queensland. Jože Vah z ženo Albino (na desni strani slike) stoji v državi Qld., Vinko Čoper in Tončka Heric (na levi strani slike) pa sta v državi New South Wales.

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

in DEMOS-a — kljub silnim težavam in stalnem nagajanju "bivših" komunistov.

Drugi dan obiska je bil bolj mirnega značaja. Tončka in Stanko Heric sta priredila BBQ, da je imel gost priliko doživljati tudi ta del avstralskega življenja.

Zvečer pa zopet na letališče v Coolangatto, od koder je dr. Pučnik odletel proti Sydneyu. V zgodovini naše naselbine pa bo zapisan 25. februar z velikimi črkami: v čast si štejemo, da smo imeli v svoji sredi moža, ki ima gotovo največ zaslug za spremembe v naši rodni domovini. Vemo, da bo demokratizacija dolg proces, a brez začetka bi tudi do procesa ne prišlo. S slovenskimi pozdravi! — **Jože in Albina Vah**

SEATON, S. A. — Smrtna kosa je spet posegla med Slovence Južne Avstralije: v Western Community Nursing Home, Henley Beach, je dne 24. aprila umrl

MIRO NOVAK. Podlegel je posledicam Parkinsonove bolezni.

Pokojni Miro se je rodil 27. oktobra 1913 v Trstu, kamor je bil nekaj let premeščen njegov oče, vendar se je vedno čutil za Ljubljančana, za "ljubljsko srjaco", kot se temu pravi. Vse, od najnižje do najvišje šole, je napravil v Ljubljani, kjer je leta 1939 končal pravno fakulteto kot diplomiran pravnik.

Leta 1940 je bil postavljen v službo na sodišču v Kočevju, pozneje pa služboval kot pravni referent v državnih uradih v Ljubljani.

V Južno Avstralijo je prišel leta 1955. Zaposlil se je pri železniškem prometu v Tailem Bendu, nazadnje pa je bil na železnici zaposlen v Adelaidi.

Poročil se je leta 1958 z Ivanka iz znane družine Ponikvar iz Nove vasi na Blokah. Rodili sta se jima dve hčerki, Janet in Sandra, ki sta obe že diplomirali na adelaidski univerzi.

S pogrebno mašo v slovenski cerkvi Svete Družine v West Hindmarshu je bil v ponedeljek 29. aprila ob dveh popoldne pogreb na pokopališče v DudleyParku, kjer sem se ob odprtem grobu poslovil od pokojnega Mira kot njegov stanovski tovariš še iz Ljubljane. Sveto mašo je opravil tukajšnji slovenski duhovnik p. Janez Tretjak, na večer pred pogrebom pa smo v slovenski cerkvi zmolili rožni venec za mir pokojnikove duše.

Pogreba se je udeležilo kar precej rojakov, čeprav se pokojni Miro v slovenski skupnosti ni udejstvoval, ker je pač služboval na deželi. Ko je bil v pokoju, je pa že stalno bolehal in bil zadnjih sedem let tako rekoč privezan na bolniško posteljo.

Žalujoči vdovi Ivanki, hčerkama Janet in Sandri, družini dr. Jureta Koceta v Melbournu in ostalemu sorodstvu naše globoko sožalje. Miru pa naj bo lahka avstralska zemlja, ki mu je dala svobodo, zavetje, delo in tudi zadnje počivališče! Naj počiva v miru božjem!

Slovenske pozdrave vsem bralcem! — **Dr. Stanislav Frank.**

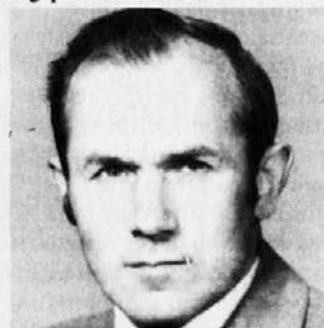
AVONDALE HEIGHTS, Vic. — Iz srca bi se rada zahvalila vsem, ki so ob obisku smrti v naši družini z mano in sinom Johnom sočustvovali in nama bili v

oporo. Tako nenadoma naju je zapustil skrbni mož in oče **DORE KAVČIČ.** Bog povrni vsem, ki ste se udeležili molitev ter maše zadušnice in pogreba, darovali cvetje ali pa v dobre namene v spomin dragega pokojnika. Zahvala g.župniku domače fare, kakor tudi p. Baziliju za somaševanje in slovenskim sestram.

Pokojnega Doreta priporočam v molitev. Naj mu bo lahka avstralska zemlja! — Pri Bogu spet se vidimo, za vekomaj se snidemo! — **Žalujoča žena Fani**

in sin John

EAST KEILOR, VIC. — Ob nedavni smrti dragega moža in dobrega očeta **FRANKA BURLOVIČA,** želim izreči iskreno zahvalo vsem, ki so nam kakor koli pomagali v težkih dneh Frankove bolezni in nam dajali tolažbo. Bog povrni vsem, ki so Franka obiskovali v

bolnišnici in doma, se udeležili rožnega venca za pokoj njegove duše, pogrebne maše in njegove zadnje poti na keilorsko pokopališče. Posebna zahvala patru Baziliju in slovenskim sestram, kakor tudi našemu krajevnemu g. župniku Barryju Gwillimu za njegovo navzočnost pri zadnjih Frankovih urah in podelitev svetega maziljenja. — In ne nazadnje sem hvaležna svojim najbližjim: bratom Josipu, Ivanu in Walterju in sestram Emi, Lily, Mariji in Dragi (zadnji dve v ZDA) ter vsem njihovim družinam. Vključujemo ostale sorodnike v domovini, tu pa poleg vseh prijateljev in znancev še posebej družini Silva Tomšiča in Pepita Ujčić. — Dobri Bog naj vsem poplača, dragega Franka pa naj sprejme k sebi v nebesa! — **Žalujoča žena Slava, sin David in hčerka Elizabeth z možem Vincem ter sinčkom Frankyjem**

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade Fairfield 2165

72 3093

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

PASCOE VALE, Vic. – Pretresla nas je vest o nenadni smrti **Irene Birša**, ki smo jo vsi poznali. Tako je bila še mlada in tudi s svojim študijem je veliko obetala. Tu sem napisala par vrstic v njen spomin:

*Irena draga, slovenski cvet,
zakaj si morala tako mlada umret?*

*Na raznih gredah si cvetela,
po učenju še vedno hrepenela.*

*Sedaj znanje bi sejala med ljudi –
na žalost, preljube Irene med nami več ni.*

*Irena, nepozabna boš v knjigo zapisana:
"Za vedno te, Slovenko, krije hladna jama."*

*Srce naj najde resnični mir,
duša v nebesih pa več en kvartir.*

Vsem tople slovenske pozdrave! – **Marcela Bole**

CARINA, Qld. – Zopet nekaj za slovensko kroniko – žal za matico naših pokojnih. Po Francu Breskvarju, o katerem sem poročal v prejšnjem pismu, nas je zapustil tudi rojak **STANE AVČIN**. Že nekaj časa je bila javna tajnost, da je bolehal za zavratno boleznijo, kateri je podlegel letos v aprilu v Mater Hospitalu, Brisbane. Ženo **Vivianne Marjorie** je po mojih zapisih izgubil že marca 1977, zdaj ji je sledil. Žal kaj več podatkov o njem nimam. V začetnih letih Planinke je bil redni obiskovalec društvenih večerov. S Stanetom smo zopet izgubili enega izmed nas – naj živi med nami z ostalimi pokojnimi v lepem spominu!

Pozdrave vsem! – **Janez Primožič**

GLENROY, VIC. – Vam, p. urednik, in rojakom želim preko Misli sporočiti žalostno vest o smrti ljubljene sestre **MARIJE (MIMI) RANDJELOVIČ**. Zaključila je svoje zemsko življenje 16. aprila letos v Adelaïdi, kamor se je preselila iz Melbourne s hčerko **Aleksandro** pred petnajstimi leti, po smrti svojega moža. Rojena je bila 3. aprila 1922 v Gramčevi družini, Mrzlava vas pri Brežicah. V Avstralijo je emigrirala leta 1951 in prišla v Yallourn North, kjer so se dve leti prej naselili starši. Leta 1953 se je poročila z **Acom Randjelovićem**, ki je bil srbskega rodu in je že pokojni. Njen prvi mož **Simon**, s katerim se je poročila v Nemčiji, pa je bil ubit v nesreči pred njenim prihodom v Avstralijo. Po poklicu je bila bolniška sestra in se je bolnikom po materinsko razdajala.

Zemske ostanke pokojne **Mimi** smo 19. aprila pospremili v krematorij. Ob smrti zapušča žalujoči hčerki **Ano Marijo** in **Alexandro**, zeta **Draguša** in **Nikola**, vnuke **Silvana** in **Tyrona**, brata **Johana** ter sestre **Pepi**, **Agi**, **Rezi** in **Kati** s družinami, pa številno prijateljev. Vsi smo jo imeli radi in jo bomo težko pogrešali. **Draga Mimi**, počivaj v božjem miru!

Misli, Maj 1991

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.
Telefon: 288 4155

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.
Full denture service and repairs.

HEIDELBERG CABINETS
FRANK ARNUŠ PTY. LTD.

Priporočamo se melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074 TEL.: **465 0263**
(Bundoora Industrial Park) A.H.: **459 7275**

S tem pismom pošiljam tudi darove za Dom počitka v Kew, ki sem jih nabrala v spomin sestre **Mimi** namesto cvetja na njeni zadnji poti. Prosila bi objavo imen, v dokaz darovalcem, da sem storila svojo dolžnost. Hvala! (Po 50.– **Urška Dubrovič**, **Cilka Ninković**, **Rade** in **Kati Zorič**, **Tonia Pavlin**; po 35.– **Sami** in **Jonk Warner**; po 30.– **Cristina Alhert**, **F. A. Zupančič**; po 20.– **Jozo** in **Mimi Božanič**, **Sonja Kovačević**, **J. E. Gramc**, **Milena Kettler**; po 10.– **J. P. Zagorc**, **Ivanka Pahor**.)

Iskrene pozdrave vsem! – **Agata Szymanski**

Hvala za obvestilo, ki je prizadelo tudi mene, saj sem pokojno **Mimi** in vse njene najbližje poznal že dolgo vrsto let. Moje iskreno sožalje domačim, **Agati** pa topla zahvala, da je poskrbela za darove našemu Domu počitka. – Urednik

Violinist v restavraciji stopi k gostu in vpraša: "Ali ste vi naročili Mozarta?" – "Ne, ampak svinjski zrezek."

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Proprietor: **Giovanni Verga**

9 TRAWALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: **359 5509**

doma: **478 5375** in **478 4726**

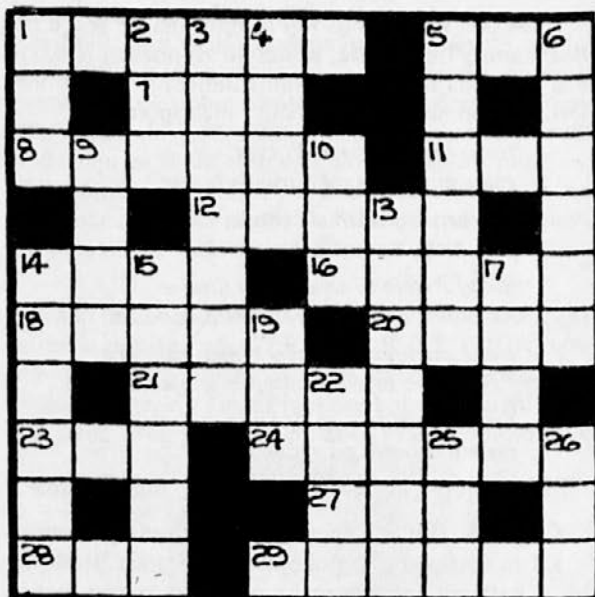
Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako naše delo!

Križanka (Ivanka Žabkar)

Vodoravno: 1. svobodno; 5. začetna klica; 7. iglasto drevo; 8. goljuf; 11. skrb in veselje gospodinje, če ga ima; 12. posedujeva; 14. povrtnina; 16. težki poklic, ki z industrijsko dobo izginja; 18. planota; 20. z glavo pritrjuje; 21. vsi ljudje jih imamo; 23. eden važnih organov; 24. lastnost mehkega značaja; 27. s čebelo je v zvezi; 28. bodisi; 29. sadež, pri nas celo v besedni zvezi z državnim finančnim polomom.

Navpično: 1. del obleke; 2. kratica za eno odlikovanj britanskega imperija; 3. težko diham, lovim sapo; 4. bruno; 5. kri mu teče; 6. v zraku premikajoča se stvar je . . .; 9. valuta ene evropskih držav; 10. vodna žival; 13. z glasom izražen (tujka); 14. spaček, tudi zlobnež, hudobnež; 15. letala; 17. konec molitve; 19. brez važnega človeškega daru; 22. ne poseduje, manjka mu; 25. žensko ime; 26. žensko svetopisemsko ime v zvezi z Marijo.

Rešitev pošljite na uredništvo do 10. junija.

NAROBE KRIŽANKO so s pravilno vloženimi besedami rešili: Albina Konrad, Jelka Hojak, Milan Prešeren, sestre v Slomškovem domu, Lidija Čušin, Jože Štritof, Štefan Zalik, Ivanka Krempl, Slavko Koprivnik, Marija Dobrigna, Jožica Beljan, Angela Židan, Ivan Lapuh, Lojzka Pinterič, Jože Grilj, Marjan Jonke, Italo Bacchetti, Lotka Rafolt.

Žreb je tokrat izbral Marijo Dobrigna.

SE ZANIMATE morda za nakup posestva v Sloveniji? V čudovitem kraju na **BIZELJSKEM** bo v kratkem času naprodaj 6 ha posestva: 2ha vinograda v terasah, 2ha hrastovega gozda, 2ha pa je njiv, pašnikov in sadovnjakov. Poleg brunarice z garažo je vključena tudi klet z vsem inventarjem (sodi, dve preši, traktor z vsemi priključki).

Pišite ali telefonirajte na ime in naslov:

HUGO ŠEKORANJA, Rožna dolina, cesta VII. št. 38, 61000 Ljubljana, Slovenija. — Tel: (61) 261 910

**DO YOU NEED A GOOD PLUMBER?
POTREBUJETE KLEPARJA,
VODNEGA ALI PLINSKEGA
INSTALATERJA?**

Rojakom Melbourne in okolice
se priporoča in je na uslugo
JOŽE ŽUGIČ,
5 Waverley Ave., E.Kew - Tel.: 817 3631

UVOŽENO IZ DEŽELE POD TRIGLAVOM

+ Tisti pri televiziji nam na mile viže dopovedujejo, da se jim je le posrečilo pretentati zakone razvoja: iz včerajšnjih plazilcev so se prelevili v pokončna bitja.

+ Krivično je primerjati vojsko s sveto kravo. Slednja nam da vsaj mleko in gnoj.

+ Spomenik revolucije se nagiba, ker so ga postavili na kosteh.

+ Vlade v senci ne bo mogoče pritizirati, saj ne bo imela sence.

+ Nova slovenska zastava z luknjo v sredi. Luknjo v njej je pustila rdeča zvezda za spomin na svoje eno-umje.

+ Z zmago demokracije se je Zveza komunistov Slovenije (ZKS) prekrstila v SDP, kar naj bi pomenilo: Stranka družbene prenove. Po mnenju marsikoga pa te kratice pomenijo: Stranka dvomljive preteklosti.

+ Zgradili smo socializem s socialnimi razlikami.

+ Za svobodo je padlo toliko ljudi, da se sploh ne poberemo.

+ Boljšega jutri ne bodo izborili včerajšnji borci.

KRAŠKI IZLIVI – Pesmi Marcele Bole, Melbourne. Cena 7.– dol.
ISKANJE – Pesmi Petra Košaka, Melbourne. Cena 3.– dol.
CVET LJUBEZNI – Pesmi Ivana Lapuha, Melbourne. Cena 4.– dol.
SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opombami in kratko razlago težko razumljivih mest. Cena 6.– dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika s 305 stranmi. Cena 5.– dol.
HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika, z dodatkom stalnih mašnih in drugih molitev. Cena je 5.– dol. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.– dol.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtno spise Tomaza Kempčana. Cena 5.– dolarjev.

OHIO'S LINCOLN, FRANK J. LAUSCHE. V angleščini pisan življenjepis zdaj že pokojnega rojaka – senatorja ZDA. – Cena 22.– dol.

DREAM VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center, USA. Cena 12.– dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. Cena 8.– dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jozeta Komidarja, N.S.W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6.– dol.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Dragica Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbourneu. Cena 22.– dolarjev.

Imamo še več knjig našega matičnega, zamejskega in zdomskega trga.

LEPOTE SLOVENSkih CERKVA je monumentalna knjiga z 283 barvnimi posnetki. Avtor slik je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Cena 49.– dol.

ZAPOJMO, FANTJE! je naslov žepni izdaji narodnih pesmi. Cena je samo pet dolarjev.

GORIŠKE MOHORJEVE 1991 (pet zanimivih knjig) na razpolago za 37 dolarjev. Poština posebej.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prisrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBISČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš **DOM**, poznan pod imenom **TRIGLAV**, na Irwing Street, **PHILLIP (CANBERRA), A. C. T.**, je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Nas bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSLEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

FOR ALL YOUR
TRAVEL REQUIREMENTS:
AIRLINES
TOURS
CRUISES
COACHES
ACCOMMODATION
TRAVEL INSURANCE

PLEASE CONTACT:
ANGIE – CHARLES – or ERIC
G R E G O R I C H

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

Lic. No:
3 0 2 1 8

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POLETI DO LJUBLJANE, ZAGREBA, TRSTA in DUNAJA
/enako do RIMA, BEOGRADA, FRANKFURTA . . ./

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOMI

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666

